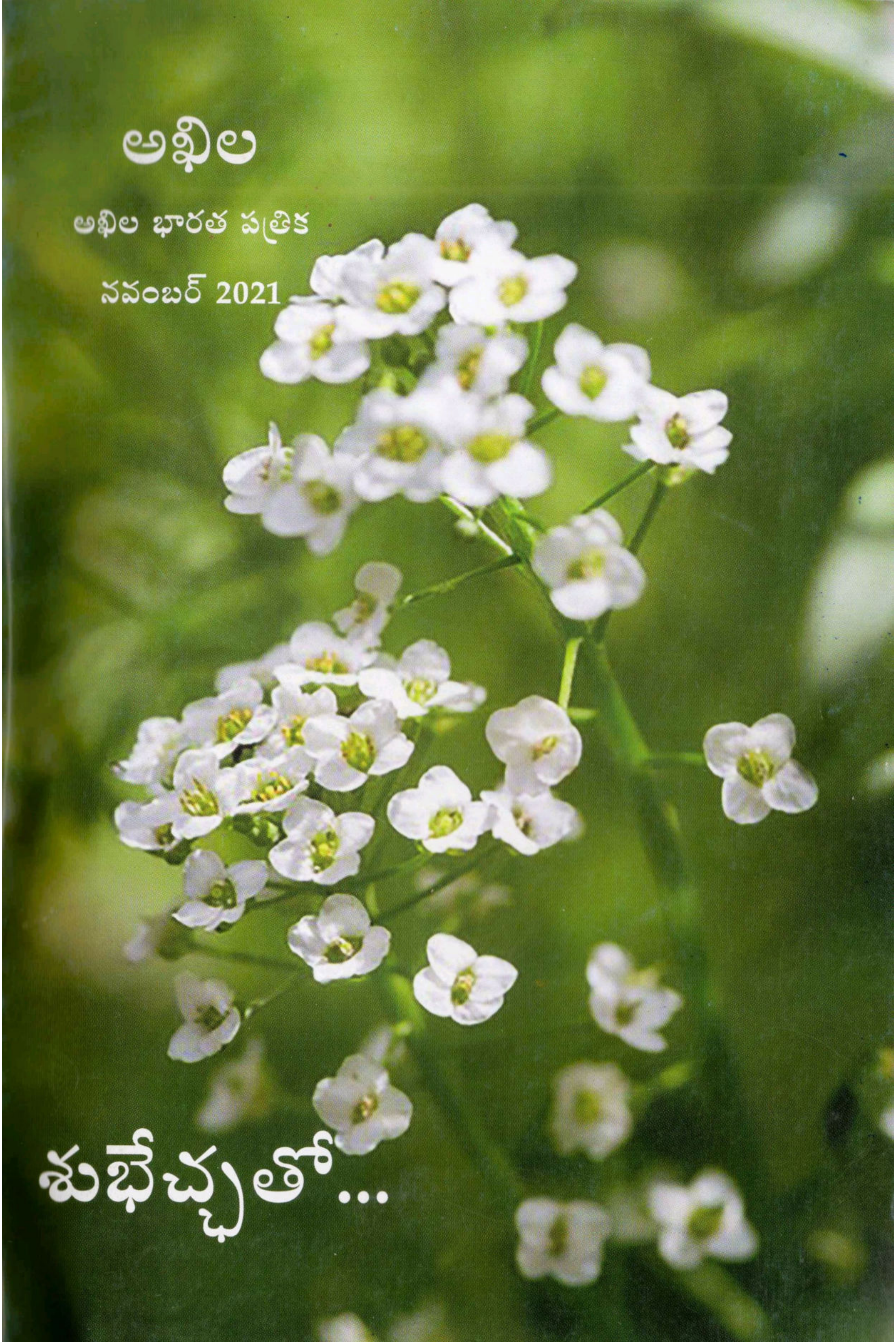
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

నవంబర్ 2021

శుభేచ్ఛతో...

విషయ సూచిక

శుభేచ్ఛ	: పురోగతి	6
శుభేచ్ఛ	: సాధన	10
శుభేచ్ఛ	: మానవ సంబంధాలు	17
శుభేచ్ఛ	: సంఘజీవనం	20
శుభేచ్ఛ	: మానవాళి	22
శుభేచ్ఛ	: విద్య	25
శుభేచ్ఛ	: దేహం	28
శుభేచ్ఛ	: ఒక మార్గదర్శక దైవేచ్ఛ	33
శుభేచ్ఛ	: దృక్పథాల తోరణం	40

సంపాదకీయం

బాగా సవాలు విసరే ఈ పూర్ణయోగమార్గం మీద, మన బలమంతటితో ఊర్ధ్వానికి గాని లేక ముందుకు గాని త్రోసుకుంటూ పోతుంటే అడుగడుగున చిత్తశుద్ధి, వినమ్రత, సమచిత్తత, ఆకాంక్ష, తిరస్కరణ, సమర్పణ డజన్ల కొద్దీ అభ్యర్థనలు వస్తాయి. అటువంటి వాటిల్లో ఒకటి శుభేచ్ఛ. దాని నిజమైన అర్థమేమిటి? మన సాధనలోనూ, జీవితంలోనూ దాని స్థానమెక్కడ? మనం తేలికగా ఉపయోగించడానికలవాటు పడిన ఒక మాట అది, దాదాపు చులకనగా అనేస్తుండే మాట అది. నిజానికది చాలా శక్తివంతమైన అర్థంకల, కర్మలో మార్పు తీసుకురాగల మాట. ప్రపంచం యెడల, మన జీవితాలలో క్షణకాలాన్నైనా పంచుకొనేందుకొచ్చే వారందరి యెడల మన దృక్పథానికి ఆధారభూతమైన పునాదిరాయి లాంటి మాట అది.

అదే లేనట్లైతో మానవ పరస్పర ఆదాన ప్రదానాల సాలెగూడులో తత్ఫలితమైన అహంలో చిక్కుపడిపోతాం.

అది గనుక ఉంటే దానితో, పడబోయే సుడిగుండం నుండి బయటపడే అవకాశమే గాక ఒక తేజోవంతమైన, మరింత ప్రయోజనకారియైన, సామరస్యపూరితమైన, మరింత ఔదార్యం గల, సర్వాలింగకమైన, మరింత ప్రోత్సహించగల, తన యెడల, తాను దేనికి దానిని నివేదన చేస్తున్నాడో దాని యెడల కృతజ్ఞతా భావం నిండిన హృదయంతో - దైవం వైపు మనం సాగించే పయనంలో సహాయపడే వైఖరుల ఒక తోరణం.

మనకు తేలికగా కన్పించే మాటలో ఇమిడి ఉన్న, అన్వయార్థాన్ని మనం అర్థం చేసుకోగలందులకు అనేక సందర్భాలను మనకందించిన శ్రీఅరవిందులు, మదర్ పలుకులను శుభేచ్ఛతో మనం పంచుకుందాం.

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254

శౌర్యవంతమైన సుహృద్భావం

తప్పకుండా పురోభివృద్ధికి ఆకాంక్ష కూడా ఉండాలి; తానున్న దానితో తాను చేసే దానితో, తనకు తెలిసినదానితో లేక తనకు తెలుసునని అనుకుంటున్న దానితో సంతృప్తి చెందకుండా ఉండాలి. అంతటితో ఆగకుండా ఏదో ఇంకా ఎక్కువ కోసం, ఏదో ఇంకా బాగా ఉండేదానికోసం, మరింత గొప్ప ప్రకాశం కోసం, ఒక బృహత్తర చైతన్యంకోసం, ఇంకా ఎక్కువైన చైతన్యంకోసం, మరింతగా విశ్వజనీన శ్రేయస్సు కోసం నిరంతర ఆకాంక్షను కలిగి ఉండాలి. వీటన్నింటికంటే ఇంకా ఎక్కువగా ఉండవలసింది అవిచ్ఛిన్న శుభేచ్ఛ.

శ్రీమాత

CWM - 8:205

శుభేచ్ఛ - పురోగతి

ప్రతి ఒక్కటీ నీ చెంతకు వస్తుంది, అక్కడ ఏదో పరిపూర్ణమైనటువంటి, నిరపేక్ష చైతన్యం అన్నింటినీ నీ చుట్టూ వ్యవస్థీకృతం చేస్తున్నట్లుగా - దానిని నీ బాహ్య అజ్ఞానంలో నీకుగా నీవు గుర్తుపట్టలేకపోవచ్చు. కనపడే పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా మొట్టమొదట నీవు ఫిర్యాదు చేయవచ్చు. వాటిని మార్చాలని ప్రయత్నించవచ్చు. కాని కొంత తడవు తర్వాత, నీవు మరింతగా వివేకవంతుడవై, అది సద్దుమణిగి నీకు, ఆ ఘటనకు మధ్య కొంతదూరం ఏర్పడినప్పుడు, కేవలం నీవు చేయవలసినదల్లా అవసరమైనంత పురోగతిని సాధించడమేనవే విషయాన్ని తెలుసుకుంటావు. అది ఒక ఇచ్ఛ, ఒక పరమోత్కృష్ట సుహృద్భావం, అది నీ చుట్టూ అన్నింటినీ అమర్చుతున్నదని నీకు తెలుస్తుంది. దానిని నీవు ఒప్పుకోకుండా ఫిర్యాదు చేస్తూ, అభ్యంతరం చెప్పినా, కచ్చితంగా అటువంటి క్షణాలలోనే అది అత్యంత సమర్థవంతంగా పనిచేస్తుంది.

CWM - 6:176

నీవు శుభేచ్ఛతో సంపూర్ణంగా ఉంటే, నీకేమీ తెలియదనే సంగతి నీకు తెలిసినప్పుడు, ప్రతి ఒక్కటీ నేర్చుకోవలసి ఉందనే సంగతి నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు నీవు కొంత మృదువుగా తయారవడం మొదలుపెడ్తావు. అప్పుడు ఒక శక్తి నీ మీద ఒత్తిడి చేస్తే, నీవు సమాధానమిస్తావు.

CWM - 6:300

సరిగా పనిచేయటానికి కేవలం ఒకే ఒక్క మార్గముంది. ప్రతి క్షణం, ప్రతి సెకను ప్రయత్నించడమే. గ్రహించగలిగినంతగా, ప్రతి గమనంలోను కేవలం అత్యంత ఉన్నతోన్నత సత్యాన్ని వ్యక్తీకరించడమే. అదే సమయంలో ఈ గ్రహింపు ప్రగతిశీలమైనదిగా ఎరిగి ఉండటమే. పైగా ఇప్పుడు నీకు అత్యంత సత్యమని అనిపించింది రేపు ఏమాత్రం సత్యం కాకపోవచ్చు. ఒక ఉన్నతోన్నత సత్యం ఇంకా ఎక్కువెక్కువగా నీ ద్వారా వ్యక్తీకరించవలసి ఉన్నదని తెలుసుకొంటావు. ఇది నిన్ను ఎంతమాత్రం సుఖాన్నిచ్చే తమస్సుతో నిద్రపోవటానికి అవకాశాన్నివ్వదు. ఎవరైనా సరే

తప్పకుండా ఎల్లప్పుడూ మెలకువగా ఉండాల్సిందే - భౌతికనిద్ర గురించి నేను మాట్లాడటం లేదు - వారు తప్పకుండా ఎల్లప్పుడూ మెలకువగా ఉండాల్సిందే. ఎల్లప్పుడూ ఎరుకతో, ఎల్లప్పుడూ సంపూర్ణంగా వివేకవంతమైన గ్రాహ్యతతో, శుభేచ్ఛతో ఉండాలి. ఎల్లప్పుడూ అత్యుత్తమమైన దానికే, ఎల్లప్పుడూ అత్యుత్తమమైన దానినే కోరుకుంటూ ఉండాలి. అంతేకాని, "ఓహ్! ఇది ఎంతో అలసట పుట్టిస్తోంది. విశ్రాంతి కావాలి. నాకు విశ్రాంతి కావాలి! ఈ ప్రయత్నాన్ని నేను ఆపేయబోతున్నాను" అని నీకు నీవు ఎన్నడూ చెప్పుకోవద్దు. అలా చేస్తే కచ్చితంగా తక్షణమే ఒక గోతిలో పడిపోయి, ఒక పెద్ద తెలివి తక్కువ తప్పును చేసిన వాళ్ళవుతారు!

CWM - 7:282, 283

చైతన్య పురోభివృద్ధికి బాగా సహాయపడగలిగే మరొక అభ్యాసం ఉంది. ఎప్పుడెప్పుడైనా, ఏ విషయంలోనైనా అభిప్రాయభేదం వస్తే, ఒక విషయంమీద నిర్ణయం తీసుకోవలసి వస్తే లేక ఒక చర్యను చేయవలసి వస్తే ఆ వ్యక్తి ఎన్నడూ తన స్వీయదృక్పథంలోనే లేదా దృష్టికోణంలోనే బిగతీసుకుని ఉండకూడదు. దానికి వ్యతిరిక్తంగా, ఇతరుల దృష్టికోణాన్ని అర్థం చేసుకొనే ప్రయత్నం తప్పకుండా చేయాలి. పోట్లాడటానికి లేక యుద్ధం చేయటానికి బదులుగా అతని స్థానంలో తానూ ఉండి, రెండు ముడులను విడదీసే విధంగా సహేతుకంగా సమస్యకు పరిష్కారాన్ని కనుగొనాలి, సుహృద్భావం కలిగిన మనుషులకు అటువంటిది ఒకటి ఎల్లప్పుడూ తప్పకుండా ఉంటుంది.

CWM - 12:6

నీలో ఏదైనా దోషం ఉండి, దానిని పోగొట్టుకోవాలని అనుకొంటే, అది నిన్ను ఇంకా పట్టుకొని ఉంటే, 'నేను చేయగలిగినంతా చేశాను' అని నీవు అంటే కచ్చితంగా నీవు చేయవలసినంతగా చేయలేదనేది సుస్పష్టం. కారణం నీకొచ్చే అడ్డంకులు కచ్చితంగా నీకున్న బలం నిష్పత్తి (దామాషా) లోనే ఉంటాయి - నీ చైతన్యానికి సంబంధించిన వాటి నన్నింటినీ నీవు సమర్థతతో వశం చేసుకోగలుగుతావు. బయటినుంచి

వచ్చే విషయాలు, సూచనలు సైతం కేవలం నీవు నీ చైతన్యానికి ఇచ్చే సమ్మతి నిష్పత్తిలోనే నిన్ను స్పృశించగలవు. నీవు చైతన్యానికి ప్రభువుగా ఉండే విధంగానే నీవు తయారుకాబడ్డావు. “నేను చేయగలిగినంతా చేశాను, అంతా చేసినప్పటికీ అది ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నది, కాబట్టి నేను నా ప్రయత్నాన్ని విడిచిపెడ్తున్నాను” అని నీవంటే, నీవు అప్పటికే కచ్చితంగా చేయవలసినది చేయలేదనేది తెలుస్తూనే ఉంది. “అంతా చేసినప్పటికీ” ఏదైనా దోషం పట్టుకొని విడవకుండా ఉన్నదంటే దానర్థం, నీలో దాగి ఉన్నదేదో హఠాత్తుగా నీలోనుండి పైకి పొడుచుకొని వచ్చి నీ జీవన నావ చుక్కానిని చేబట్టి, నియంత్రిస్తుంది. కాబట్టి చేయవలసిన దల్లా ఒక్కటే, నీలో దాగి ఉన్న చీకటి మూలలన్నింటినీ వేటాడుతూ పోవటమే. ఈ చీకటి కోణంలో ఏమాత్రమైనా సుహృద్భావాన్ని, రవంత నీవు పెడితే అది లొంగి, అదృశ్యమైపోతుంది. ఏదైతే నీకు అసాధ్యం అని అనిపించిందో, అది సాధ్యం అవటం మాత్రమే కాకుండా, ఆచరణాత్మకంగా చేయబడినదే అవుతుంది. ఈ విధంగా ఏదైతే సంవత్సరాల తరబడి నిన్ను వేధించిందో ఆ అడ్డంకిని నీవు ఒక్క నిమిషంలో పోగొట్టుకున్న వాడివవుతావు. నేను నీకు పూర్తిగా ఆశ్వాసమిస్తున్నాను. అది కేవలం ఒకదాని మీదనే ఆధారపడి ఉంటుంది. నీవు నిజంగా చిత్తశుద్ధితో దానిని పోగొట్టుకోవాలని కోరుకోవాలి. ప్రతి ఒక్కదానికీ అదే వర్తిస్తుంది, శారీరక వ్యాధుల నుంచి అత్యంత ఉన్నతమైన మానసిక అవరోధాల వరకు. చైతన్యంలోని ఒక భాగం అంటుంది, “నాకది అవసరం లేదు”, కాని దాని వెనుక ఏమీ మాట్లాడనివి గుట్టలకొద్దీ దాగి ఉంటాయి. అవి తమను తాము చూపించుకోవు. అవి ఇప్పుడున్న విధంగానే కొనసాగాలని కోరుకుంటాయి - సర్వ సాధారణంగా అజ్ఞానంతోనే. నయమవాలనే ఆవశ్యకతను అవి విశ్వసించవు. లోకాల శ్రేష్టత విషయంలో ప్రతి ఒక్కటీ శ్రేష్టమైనదనే అవి నమ్ముతాయి. ఒకప్పుడు నేను సంభాషించిన స్త్రీ నాతో చెప్పేది :

"నీవు మార్చాలని కోరుకున్న మరుక్షణం కష్టాలు మొదలవుతాయి". ఒక గొప్ప ఫ్రెంచి రచయిత దీనినే వల్లెవేస్తూ, దానినుంచి తనదైన ప్రీతిపాత్రమైన సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించాడు : "నిన్ను నీవు పరిపూర్ణం చేసుకోవాలనుకోగానే దైన్యం మొదలవుతుంది. నీకు నీవు పరిపూర్ణతను కోరుకోకపోతే, నీకెటువంటి దైన్యమైనా రాదు!" నేనేం చెప్తానంటే, ఇది పూర్తిగా తప్పు. కాని అదే సమయంలో నీలో తమని ఏ విధంగానూ క్షోభపెట్టకుండా పూర్తిగా ఏకాంతంలో వదిలివేయమని కోరుకొనేవి ఉంటాయి. అవి అంటాయి, "ఓహ్, నీవు ఎంత రోతగా తయారయ్యావు, మమ్మల్ని ఏకాంతంగా వదిలివేయి"

CWM - 4:74,75

"ఈ సంక్షోభాలు (క్లిష్టపరిస్థితులు) తక్కువకాలం ఉండేవే. ఎవరైతే చైత్య పురుష సంపర్కంతో తగినంతగా వారిలో ఆకాంక్ష జ్వాలతో, సాక్షాత్కరించుకోవాలనుకుంటున్న ఆదర్శ చేతనను సజీవంగా ఉంచుకొంటారో వారికి అవి అంత ప్రమాదకరం కావు. ఈ చైతన్యం సహాయంతో వారు వారి ప్రాణికంతో, పిల్లవాడు తిరగబడితే సహనంతో, పట్టుదలతో, సత్యాన్ని, వెలుగునూ చూపిస్తూ, ఒప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ప్రస్తుత క్షణంలో ముసుగు వేయబడి ఉన్న దానిలో సుహృద్భావాన్ని మేల్కొల్పుతూ ఏ విధంగా వ్యవహరిస్తారో అదే విధంగా వ్యవహరించగలుగుతారు. (సైన్సు ఆఫ్ లివింగ్) చిట్టచివరి ఓదార్పుమాట : చిత్తశుద్ధితో ఉన్న వారికి, నిజంగా సుహృద్భావం కలిగి ఉన్న వారికి ఈ విపరీత వికారాలన్నీ పురోభివృద్ధికి సాధనాలుగా మార్పు చెంద గలుగుతాయి.

CWM - 4:51,52

శుభేచ్ఛ - సాధన

మొదలుపెట్టినప్పుడు, చివరికంటూ కొనసాగాలి. నా దగ్గరకు అత్యుత్సాహంతో వచ్చే వారికి కొన్నిసార్లు నేనిలా చెప్తాను. “కొంచెం ఆలోచించు, అది తేలికైన మార్గం కాదు, సమయం అవసరమౌతుంది, సహనం అవసరం అవుతుంది. ఎంతో సహిష్ణుత, యెంతో పట్టుదల, ధైర్యం, అలుపెరుగని శుభేచ్ఛ అవసరం అవుతాయి. దీనంతటికీకావలసిన సామర్థ్యం నీకుందో లేదో గమనించుకో, ఆ తరువాత మొదలుపెట్టు. కాని ఒకసారి నీవు ఆరంభించాక, అంతే సంగతులు, ఇకనెంతమాత్రం వెనుకకు పోగూడదు. చిట్టచివరి వరకూ వెళ్ళితీరవలసిందే.

CWM - 6:441

డాక్టర్ బేచార్‌లాల్ : ప్రతి వ్యక్తిలోనూ భగవంతుని దర్శించడం యెలా? అందర్నీ ప్రేమించడం అందరియెడల శుభేచ్ఛతో ఉండడం యెలా?

శ్రీ అరవిందులు : అందరియెడల శుభేచ్ఛ భావనతో, దైవానికి తాను అంకితంగావాలనే భావనతో ఇతరులలో భగవంతుని దర్శించే ప్రయత్నంతో మొదలుపెట్టాలి. తనలో ప్రాణిక, మానసిక ప్రేరేపణ లన్నింటిపై అంతరాత్మిక నియంత్రణను సంపాదించుకోవాలనే భావనతో మొదలుపెట్టాలి. భావన, అనుభవంలోనికి సాగాలి. ఒకసారి సాక్షాత్కారం జరిగితే, ప్రతిదీ తేలికౌతుంది. అయినప్పటికీ, అది స్థితికి సంబంధించిన పార్శ్వంలో తేలికగానే లభిస్తుంది. దానిని క్రియలో వ్యక్తం చేయడంలో కష్టమౌతుంది. అంటే, ఒక మతి లేనివాడిలా ఒక మనిషి ప్రవర్తిస్తుంటే అతనిలో భగవంతుడిని చూడడం చాలా కష్టం అవుతుంది. బాహ్య స్వభావం నుండి అతనిని వేరుచేసి, దాని వెనుక ఉన్న దైవాన్ని చూడగలిగితే తప్ప అది సాధ్యం కాదు.

(శ్రీ అరవిందులు, శ్రీఅరవిందులతో సంభాషణలు సంపుటి 1: నిరోద్‌బరన్)

సాధకునికి అందుబాటులో రెండు ధోరణులున్నాయి. వాటి మిత్రత్వం, లేక శత్రుత్వాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొనకుండా ఒక చంచల సమతా ధోరణి లేక ఒక సామాన్య శుభేచ్ఛ ధోరణి.

కోపగించుకొనడం గాని లేక మరేదైనా అటువంటిది నీలో తలెత్తి నీ నడతను నిర్దేశించనివ్వ వద్దని నీకు చెప్తున్నాను. వీటిని ప్రక్కన పెట్టెయ్యి. ఆంతరంలో శాంతి, దైవం కోసం అన్వేషణ ప్రధాన విషయాలు అయ్యేటట్లు చూచుకో - ఈ ఘర్షణలు కేవలం అహం చిటపటలే. ఒకే దిశకు తిరుగు, అందరి యెడల తక్కినదాన్నంతా శుభేచ్ఛతో ఉండేటట్లు చూచుకో.

CWSA - 31:313

ఇతరుల యెడల ఇష్టాయిష్టాలనే సంవేదనల అసమతుల్యత, మానవ స్వభావంలో, స్వభావ సిద్ధంగా ఉంటుంది. ఇదెందుకనంటే కొన్ని తన స్వీయ ప్రాణిక ప్రవృత్తితో సమరసంగా ఉంటాయి, మరికొన్ని ఉండవు. పైగా తనకు బాధ కలిగినపుడు, తాననుకొన్నట్లు జరుగనపుడు, లేక తన ఇష్టాలకు తగ్గట్లు తన అభిప్రాయం ప్రకారం జనం పనిచేయనపుడు ప్రాణిక అహం సంతసించనపుడు అలా జరుగుతుంది. ఊర్ధ్వంలోని ఆత్మలో ఒక ఆధ్యాత్మిక స్థిరత్వం, సమత, అందరియెడల శుభేచ్ఛ లేక దైవాన్ని మినహాయించి ఒకానొక దశలో ఒక అచంచల ఉదాసీనత ఉన్నది. అంతరాత్మలో, ప్రాథమికంగా అందరియెడల సమమైన దయ లేక ప్రేమ ఉన్నది. ఏదో ఒకదానితో ఒక ప్రత్యేక బాంధవ్యం కూడా ఉండవచ్చు - కాని ప్రాణికం యెప్పుడూగూడా సమత్వం లేకుండా ఇష్టాయిష్టాలతో నిండి ఉంటుంది. సాధనచే ప్రాణికం శాంతింపబడాలి. అది పైనున్న ఆత్మనుండి అచంచల శుభేచ్ఛను, సమస్త విషయాల యెడల సమత్వాన్ని, అంతరాత్మనుండి దాని సామాన్య దయాళుత్వాన్ని, ప్రేమను స్వీకరించాలి. ఇది వస్తుంది కాని రావడానికి సమయం తీసుకొంటుంది. కోపం, అసహనం, లేక అయిష్టతలకు సంబంధించిన ఆంతర, బాహ్య చలనాలన్నింటినీ నీవు వదిలించుకోవాలి. విషయాలు వక్రిస్తే లేక వంకరగా చేయబడితే నీవు “మదర్‌కు తెలుసు” అని చెప్పుకొని, సంఘర్షణ లేకుండా చేయగలిగినంత బాగా చేస్తూ, ప్రశాంతంగా చేసుకుంటూ సాగిపో.

CWSA - 31:312

ఇతరునిలో ఉన్న దాన్ని సహానుభూతి ద్వారా సంపర్కమేర్పరుచుకొని స్వీకరించవచ్చు - లేక నీవు నీలో ఉన్న క్రియాశక్తిని ఇవ్వవచ్చు, లేక నీనుండి వెళ్ళనివ్వవచ్చు, లేక అతడు నీనుండి నీ క్రియాశక్తిలో భాగాన్ని లాగుకొననూ వచ్చు. ఈ ప్రభావం ప్రాణిక సహానుభూతికి సంబంధించి నది. ఒక సుస్థిర ఆధ్యాత్మిక లేక అంతరాత్మిక శుభేచ్ఛ ఇటువంటి ప్రతిచర్యలకు తావివ్వదు.

CWSA - 31:321

తక్కినదాని విషయంలో నీవు చేయవలసింది, ఇతరుల యెడల సరైన ధోరణితో ఉండు, వారేం చెప్పినా చేసినా వాటివల్ల కలత చెందవద్దు, చీకాకు పడవద్దు, లేక అసుఖానికి లోనుకావద్దు - వేరు మాటలలో, యోగసాధకునికి యుక్తమైన సమత, సార్వత్రిక శుభేచ్ఛను నిలబెట్టుకొని ఉండు. నీవది చేసినా ఇంకా ఇతరులు కలత చెందినా, లేక సంతసించకపోయినా, దానిని పట్టించుకోవద్దు, ఎందుకనంటే, వారి అప ప్రతిక్రియకు నీవు బాధ్యుడవు కాదు గనుక.

CWSA - 31:322, 323

సమస్త ప్రాణిక, భౌతిక బాంధవ్యాలనుండి వెనక్కు తగ్గడం వల్ల, కేవలం సత్యమైన సంబంధాన్ని మాత్రమే కోరుకొనడం వల్ల అపకారం ఏమీ జరుగదు - సత్యమైన సంబంధాన్ని మాత్రమే కోరుకునే వాళ్ళందరి విషయంలోనూ జరిగే వాస్తవమదే - నిలుపుకోవలసినది అన్నింటి యెడల ఒకే ఒక సార్వత్రిక శుభేచ్ఛ. (ప్రాణిక ప్రీతి గాదు). కాని ఒక ధోరణినుండి మరొక ధోరణికి ఊగులాడడం చేస్తే - అప్పుడు ఇతరులు నిన్నర్థం చేసుకోకపోవడమే గాక నీ ఊగిసలాటలతో అయోమయానికి లోనవు తున్నామని వాళ్ళనేందుకు కొంత అవకాశమిచ్చిన వాడివౌతావు.

CWSA - 31:340,341

దైవంతో మమేకమవ్వడం అనే ఆంతరిక అనుభవం చేత ఆంతరిక ఒంటరితనాన్ని రూపుమాపగలవు. ఆ శూన్యాన్ని ఏ మానవ సహచరత్వమూ పూరించలేదు. అదే విధంగా ఆధ్యాత్మిక జీవితం కోసం ఇతరులతో సామరస్యాన్ని మానసిక, ప్రాణిక అనుబంధాలపై గాక, దైవ

చేతన మీద, దైవంతో ఏకత్వం మీద స్థాపితం అవ్వాలి. దైవాన్ని కనుగొని, ఇతరులను దైవంలో కనుగొన్నప్పుడు నిజమైన సామరస్యత లభిస్తుంది. మధ్యకాలంలో ఉండవలసింది శుభేచ్ఛ. ఒక ఉమ్మడి దివ్య గమ్యం, అందరూ మదర్ బిడ్డలే అనే స్పృహ. నిజమైన సామరస్యం, అంతరాత్మిక లేదా ఒక ఆధ్యాత్మిక పీఠంపై మాత్రమే లభిస్తుంది.

CWSA - 31:310,311

సామరస్యత, శుభేచ్ఛ, సహనం, సమచిత్తత అనేవి సాధకుడు, సాధకుని మధ్య సంబంధంలో ఉండవలసిన ఆవశ్యక ఆదర్శాలు. తప్పనిసరిగా ఇతర సాధకులతో కలిసి ఉండాలని లేదు, తనకు తానుగా ఉండదలచుకొంటే, అది ఇతర ఉద్దేశ్యాలతో గాకుండా సాధన కారణాలకు సంబంధించిన వాటివల్లే అయివుండాలి - పైపెచ్చు, అలా ఉండడం గొప్పతనమనిగానీ లేక ఇతరులపై అసంతృప్తితో గానియై ఉండకూడదు. ఏ కారణం చేతనైనా, అతనిలో లేక ఆమెలో అవాంఛనీయ ప్రాణిక సంవేదనలను ఇతరులతో సంబంధం వల్ల రేకెత్తుతున్నాయని కనుగొన్నపుడు, ఆతడు లేక ఆమె ఆ సాహచర్యంనుండి తప్పకుండా అతడు లేక ఆమె ఆ బలహీనతను అధిగమించేంత వరకు ఒక సామాన్య విషయంగా పరిగణించి వెనుతగ్గవచ్చు. కాని గొప్ప కోసం తప్పించుకో వడం, జనబాహుళ్యం నుండి సంబంధాలను త్రుంచివేసుకోవడం, వగైరా, అవసరం అవ్వగూడదు, అంతే సమానంగా అధిగమించవలసిన సంవేదనలను త్రోసి వేసినట్లవుతుంది. వీటి విషయంలో చాలా పెద్ద గందరగోళం ఉంది - ఎందుకనంటే దారికడ్డుగా ప్రాణికం చొరబడి, విషయాలను సరైన దృక్పథంతో చూడనీయకుండా చేస్తుంది. చిత్తశు ద్ధితో, ఒక మంచి ఆధ్యాత్మిక ఉద్దేశ్యంతో చేయబడిందే, యోగానికి ఉపయుక్తమైనదౌతుంది. తక్కినది, ఆధ్యాత్మిక క్రియాశక్తి కార్య నిర్వహణగా చెప్పతగినదవ్వదు. ఎందుకనంటే అది తన స్వభావానికి విరుద్ధమైన మార్గాల ద్వారా తెలియకుండా తన అంత్యాలను ముందుకు తీసుకుపోతోంది.

CWSA - 31:347, 348

ఇతర సాధకుల యెడల సమస్త వ్యతిరేకత లేక అయిష్టత సమసి పోవాలి. అందరి యెడల ఒక స్థిర శుభేచ్ఛ, స్పష్టత ఉండాలి. కాని ఆంతరంలో కలిసి ఉండడం లేక పరస్పర ఆదాన ప్రదానాలుండగూడదు. ఇష్టాయిష్టాలనేవెప్పుడూ ప్రభావాల పరస్పర మార్పిడులను తెలియచేస్తాయి.

CWSA - 31:346

మానవజీవిత సాధారణ ప్రాణిక స్వభావ భాగమైన బంధుత్వాలకు ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో విలువ ఉండదు - విశేషించి అవి పురోగమనాన్ని మందగింపజేస్తాయి. ఎందుకనంటే మనసు, ప్రాణికాలు కూడా పూర్తిగా దైవం వైపుకు మరల్చబడాలి. పైపెచ్చు, సాధన ఉద్దేశ్యం, ఒక ఆధ్యాత్మిక చేతనలోనికి ప్రవేశించి, ప్రతి దానినీ ఒక నూతన ఆధ్యాత్మిక పునాది మీద నిలుపడం. పూర్తిగా దైవంతో యేకత్వంలోనికి ప్రవేశించినప్పుడు మాత్రమే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఈ మధ్యకాలంలో ఒక స్థిరమైన శుభేచ్ఛ అన్నింటి యెడల ఉండాలి. కాని ప్రాణిక సంబంధమైనటువంటి బాంధవ్యాల వల్ల ఉపయోగం ఉండదు. ఎందుకనంటే అవి చేతనను క్రిందకు లాగి ప్రాణిక ఆధారపీఠం మీద నిలబెట్టి దానిని ఉన్నత స్థాయికి లేవనీయవు.

CWSA - 31:283

సమస్తం యెడల ప్రేమ సాధనలో భాగం కాకుండా లేదు, కాని అది వెంటనే అన్నింటితోనూ కలిసిపోవడంగా తనను తాను మార్చుకోగూడదు - అది తనను తాను ఒక సామాన్య, అవసరమైనప్పుడు క్రియాశీలకమైన సార్వత్రిక శుభేచ్ఛగా మాత్రమే వ్యక్తం చేసుకోవాలి. తక్కిన దాని విషయంలో భువికోసం తన సమస్త ప్రభావంతో ఉన్నత చేతనను క్రిందికి తీసుకొచ్చే శ్రమలో, తనకు ఊరటను కనుగొనాలి. మన పెనుగులాటలు, ఇబ్బందులు వెనుక సైతం చూడగలగడమనే అర్థంలో ఇక్కడ కూడా అది అవసరం. కాని మనిషి, ఇప్పుడున్న దాని స్థానంలో ఒక గొప్ప, సుఖ ప్రదమైన అభివ్యక్తి నుంచడం మరింత దివ్యకార్యనిర్వహణ వైపు కదల్చడం కూడా దైవ ప్రేమకు సంబంధించిన శ్రమయే.

CWSA - 31:812, 813

తనకు ముఖ్యం అహం, అహం నుండే యెక్కువగా తయారవుతుంది. కాని కుంగుబాటు, ఆత్మన్యూనత, ఇతరులు నిన్నిష్టపడడం లేదు లేక నీ సాంగత్యాన్ని మెచ్చుకోవడం లేదు అనే సంవేదన కూడా అహం కార్యమే. మొదటిది రాజసిక అహం, రెండోది తామసిక అహం. తన మీదే తాను యెల్లప్పుడూ సమయాన్ని వెచ్చిస్తూ ఉండడం, ఇతరులు కూడా తనకోసమే పనిచేయాలనుకోవడం అహం. అహం నుండి ముక్తుడైన వాడు వీటి వల్ల ఇబ్బంది పడడు. యోగంలో వీటితో అనుబంధం పెట్టుకోడు, ఉదాసీనంగా ఉంటాడు. కేవలం సాధన గురించీ దైవం గురించీ ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. ఇతరుల విషయంలో, అతని ధోరణి దేనికోసమూ వారినుంచి పట్టుబట్టకుండా, వారి నుండి ఆశించకుండా అచంచల శుభేచ్ఛ కలిగి ఉంటుంది.

CWSA - 31:226

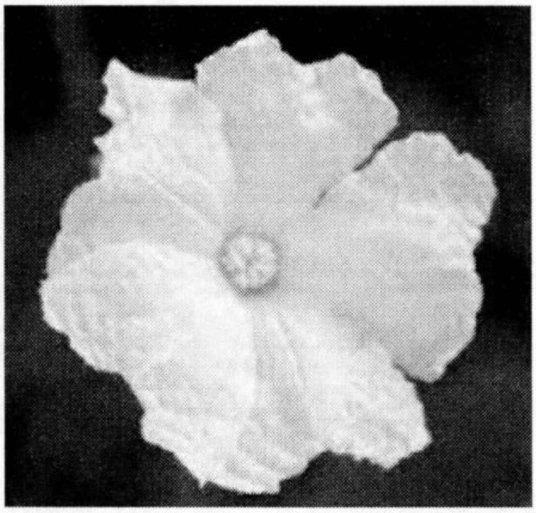
శుభేచ్ఛ ఉన్న ప్రతి మనిషిలోనూ సత్యం యెడల ప్రయత్నపూర్వక కృషి ఉంటుంది.

CWSA - 14:190

కచ్చితంగా చెప్పాలంటే తనను తాను మోసం చేసుకోవడంలో రెండు పద్ధతులున్నాయి. ఉదా : వ్యక్తిగత కారణాల వల్ల గాకుండా కొన్ని విషయాల వల్ల నీవు దిగ్భ్రాంతికి బాగా లోనవ్వవచ్చు. జనం చెడుగా ప్రవర్తిస్తున్నపుడు, స్వార్థపరులైనపుడు, విశ్వసనీయులు కానపుడు, ద్రోహ చింతనులైనపుడు, ముఖ్యంగా దైవ సేవలో నీవు శుభేచ్ఛతో, ఆరాట పడుతున్నపుడు వారలావుంటే నీకు దిగ్భ్రాంతి కలుగవచ్చు. వీటినధిగమించే, నీలో అవి రూపుదాల్చకుండా ఉండేటట్లు చేయగల ఒకానొక దశ రావచ్చు. కాని సాధారణ చేతనతో సాధారణ దృక్పథంతో, సాధారణ జీవితంతో, సాధారణ ఆలోచనా విధానంతో నీకింకా సంబంధం ఉన్నంతకాలం అవి ఉండడం సాధ్యపడుతుంది. నీవు సంపాదించుకోవాలని పెనగులాడుతున్న గుణాల రెండో వైపువే అవి గనుక అవి నీలో అంతర్నిహితంగా ఉంటాయి. పైగా ఈ వ్యతిరేకత ఇంకా ఉంది - ఆ గుణం కాని, లేక లోపంగాని ఇకనెంత మాత్రం

లేకుండా పోయేంతగా దాని పైకి యెదిగేవరకు ఈ వ్యతిరేకత ఉంటుంది. నీలో సుగుణం ఉన్నంత వరకు దాని వ్యతిరేకమైన దుర్గుణం యెప్పుడూ నీలో అంతర్నిహితంగా ఉంటుంది. సుగుణం, దోషం రెండింటి కన్నా పైకి ఎదిగినపుడు మాత్రమే అది అదృశ్యమౌతుంది.

CWSA - 10-80

పుష్పం ఆధ్యాత్మిక సంకేతం - దయ నిండిన మనసు మార్పుకు మనసు తనను తాను సిద్ధం చేసుకొంటుంది

మనం చేయవలసిన ముఖ్యమైన కార్యమేదో తెలిసే వరకూ మనమొక తాత్కాలికమయిన వ్యాపకంలో నిమగ్నం కావాలి. ఏదయితే మన సుహృద్భావనకు ప్రస్తుత సామర్థ్యపు ఆవిష్కరణ సాధ్యతకూ ఉత్తమమో అటువంటి వ్యాపకంలో తాత్కాలికంగా నిమగ్నం కావాలి.

CWM - 2:51

నేను చెప్పేదేమిటంటే వ్యక్తులు చాలా జాగరూకతతో, చాలా ఆత్మ నిగ్రహంతో, సహనంతో ఉండాలి. ఆపై విఫలంకాని సత్సంకల్పాన్ని కలిగి ఉండాలి. కొద్ది మోతాదులో తగినంత వినమ్రతను కలిగి ఉండటాన్ని నిర్లక్ష్యం చెయ్యకూడదు. తమకున్న నిజాయితీతో ఎప్పుడూ తృప్తిపడిపోకూడదు.

CWM - 6:440

సంఘటనలు పెడద్రోవన వెళుతున్నప్పుడే మన సహృదయతనూ, సహకారాన్నీ వ్యక్తీకరించడానికి ఉత్తమమయిన అవకాశం.

CWM - 14:186

శుభేచ్ఛ - మానవ సంబంధాలు

ఎవరైనా జీవితాన్ని కొంత ఎరుకతో, శుభేచ్ఛతో ప్రారంభించినపుడు, అవాంఛనీయమైన సహవాస వ్యక్తులను కలసినపుడు, వారికి దాని అనుభూతి కలుగుతుంది. తక్షణమే వారిని చూడకుండా ఉండటానికి, వారితో కలవకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తాను.

CWM - 5:413

ఎదుటివారితో తగువులాడటం, మాటలాడకుండా ఉండటం, ఒక వ్యక్తితో మాటలాడాలనుకోవడం, వారితో అనుబంధంలో ఆనందాన్ని కోరుకోవడం, ఆ భావనకు ప్రతిచర్య వ్యతిరేకంగా ఉండాలనుకోవడం అనేది ప్రాణికస్వభావ భావోద్వేగ భాగానికి చెందినది. ఈ భావాలున్నంత వరకు అందుకు విభిన్నమయినది కూడా సాధ్యమే. మీరీ నమ్మకాల నుండి బయటకు వచ్చి పవిత్రీకరింపబడిన మీ భావాలన్నింటిని భగవదోన్ముఖం చేసినపుడు మాత్రమే ఈ ఊగిసలాట అదృశ్యమయి దాని స్థానే ఒక ప్రశాంతమయిన సుహృద్భావన నెలకొంటుంది.

CWM - 31:210

ప్రతి ఒకరిచుట్టూ వారి వ్యక్తిత్వం నుండి వచ్చే ప్రకంపనల వాతావరణం ఉంటుంది. ఈ వాతావరణాలు ఒకదానికొకటి తాకి ఒకదానిపై ఒకటి చర్య, ప్రతిచర్యలను జరుపుతాయి, అంటే మనం ఎవరినైనా కలిసినపుడు. ముఖ్యంగా ఎపుడైతే ఆ ప్రకంపనలు శక్తివంతంగా ఉంటాయో అటువంటపుడు వారి ప్రకంపనలను స్వీకరిస్తాం. ఒక వ్యక్తి తనలోనూ, తన చుట్టూ ప్రశాంతతను, సహృదయతనూ కలిగి ఉన్నపుడు అందులో కొంతైనా ప్రశాంతత సహృదయత ఎదుటివారిపై ప్రభావం కలిగిస్తాయి, అలాగే కోపం, చిరాకు, ద్వేషం - అటువంటి భావాలనే ఎదుటివారిలో కలిగిస్తాయి అనేది దీనిని బట్టి తేలికగా అర్థంచేసుకోవచ్చు. ఇలానే అనేక సంఘటనలను విశ్లేషించవచ్చు. ఇదొక్కటే వివరణ కాకపోవచ్చు.

CWM - 16:32

ఆశ్రమ సందర్శకులను ఆహ్వానించే బాధ్యత వహించేవారు వారి ప్రవర్తనలో చాలా మర్యాదగా, సౌమ్యంగా ఉండాలని శ్రీమాత భావించేవారు. గొప్పవారైనా, తక్కువవారైనా, యువకులైనా, వృద్ధులైనా, మంచి వస్త్రాలు ధరించినా, ధరించకపోయినా అందరినీ అన్ని సమయాలలో సరిగా, ఆదరంగా మంచి ప్రవర్తనతో ఆహ్వానించాలి. వస్త్రధారణ బాగున్న వారు ఈ ఆశ్రమంలో ఆహ్వానానికి ఎక్కువ తగిన వారు కాదు. ఒక యాచకుడిలా కనిపించే వ్యక్తికన్నా ఒక కారున్న వ్యక్తికి ఇక్కడ ఎక్కువ ఆదరణ ఇవ్వడం జరగదు. వాళ్ళు కూడా మనలాంటి మానవులే. మనం వారికన్నా పై స్థాయిలో ఉన్నామని భావించే హక్కు మనకు లేదు.

CWM - 13:167

వారిలో సహృదయత లేకపోతే, వారు తాము పూర్తిగా దోషయుతమని తెలిసీ నిర్లక్ష్యత వహిస్తే, వారు పూర్తిగా తప్పని తెలిసీ, తమకు ఆసక్తి కలిగిన దానినే కావాలని పట్టుపడితే, అపుడిక ఏమీ చేయలేము. వాళ్ళని తమ పోరాటాలకు, పరస్పర వినాశనానికి వదిలివెయ్యడమే. కానీ అందుకు విరుద్ధంగా పరస్పర సుహృద్భావం ఉన్నపుడు, అందుకు ఎపుడైనా ఒక మంచి పరిష్కారం ఉంటుంది.

CWM - 17:137

కానీ ఒక వ్యక్తిలో సహృదయత కన్నా దుష్టసంకల్పం బలంగా ఉన్నపుడు ఎలా?

అవును నిజమే. అలా జరగవచ్చు. ప్రాథమికంగా అందువలననే మనం తిరిగి ఎపుడూ వెనకకు అక్కడికే వస్తాం. ఒక వ్యక్తి తాను చేయగలిగినదంతా ఎంత బాగా చేయగలడో అందుకు ప్రయత్నించాలి. దానిని భగవంతునికి సమర్పణాభావంతో చెయ్యాలి. అపుడు అన్నీ సర్దుకొని వ్యవస్థీకరించబడినపుడు ఆ వ్యక్తిలో నిజంగా ఒక ఆకాంక్ష ఉంటుంది. ఆ వ్యక్తి తేజస్వంతుడవుతాడు. అది అన్ని దుష్ప్రభావాలను ప్రతిఘటిస్తుంది. ఈ ప్రపంచంలో ఒకసారి అడుగు పెట్టిన తరువాత

ప్రతి వ్యక్తీ అత్యంత పవిత్రంగా, ఏ దుష్ప్రభావాలు లేకుండా ఉండగలడని ఆశించకూడదు. ఆహారం తీసుకున్నపుడు శ్వాస పీల్చుకున్నపుడు ఒక వ్యక్తి వాటిని తనలోకి స్వీకరిస్తాడు. అపుడు ముఖ్యంగా చేయవలసిన పని వీలయినంతగా శుభ్రపరుచుకోవటం ప్రగతిశీలంగా ఉండటం.

CWM - 5:413

పుష్పం - ఆధ్యాత్మిక సంకేతం :
ప్రాణిక శుభేచ్ఛకై ప్రయత్నం

ప్రాణికమయిన సహృదయతకై ప్రయత్నం చిన్నదే కావచ్చు. కానీ అది భవిష్యత్తుకొక వాగ్దానం లాంటిది.

మన చుట్టూ ఉండే ప్రతివారూ మనకొరకే కావచ్చు. మనం శ్రద్ధ కలిగి ఉన్నపుడు, ఆ అద్దంలో మనవేయైన ఒకటి లేదా మరిన్ని ముఖాలు ప్రతిఫలించినపుడు, మనకు దాని నుండి ఎలా లాభపడాలో తెలిసినపుడు అది మన ప్రగతికి చాలా శక్తివంతమైన సహాయ మవుతుంది. ఆ దర్పణం నిజాయితీ సుహృద్భావనలను కలిగి ఉన్నపుడు ఆ సహాయం విలువ చాలా చెప్పుకోదగినంత ఉంటుంది.

CWM - 14:275

నిరంతరం ఒక వ్యక్తి తన హృదయంలో సహృదయత, ప్రేమలను ఉంచుకొని వాటిని అన్నిటిపైనా ప్రశాంతత, సమతతో వర్షింపచేయాలి.

CWM - 14:186

శుభేచ్ఛ - సంఘజీవనము

ఒక మంచి పనికి సహకారము, ఇచ్చిపుచ్చుకొనే శుభేచ్ఛ అనేవి అనివార్యము. నేను రెండు పరిస్థితులను ఏర్పరచబోతున్నాను. అభివృద్ధి చెందాలని కోరుకోవడం ఒక షరతు.

CWM - 14:312

నిజంగా ఒక మోస్తరు షరతు. అభివృద్ధి అవ్వాలని, ప్రతీ విషయం ఇంకా చేయవలసి ఉందని తెలుసుకోవడం, ప్రతీ విషయం ఇంకా జయించబడాలి అని కోరుకోవడం రెండవ షరతు. ప్రతిరోజూ ఏదో ఒకటి చేయడం, ఏదో కార్యాచరణ, ఏదో పని, ఏదయినా తనకోసం కాకుండా, పైవన్నీ కూడా సద్భావన వ్యక్తీకరణంగా ఉండాలి. ఎందువలన అంటే మీరంతా ఒక సమూహము. కాదంటారా? మీరు ఈ విశ్వకేంద్రం అయినట్లు, మొత్తం ఈ విశ్వం అంతా మీ చుట్టూ తిరగలాన్నట్లు కాకుండా, మీ వరకు మీరు జీవిస్తున్నట్లు కాదని చూపించడం. ఇది ఎలా ఉంటుందో ఎక్కువ శాతం మనుషులకి కనీసం తెలియదు. ప్రతి ఒక్కరు తెలుసుకోవాలి. ఆకస్మికంగా, ఒకరు తనను తాను విశ్వకేంద్రంలో ఉంచుకుంటారు. ప్రతిదీ ఒక మార్గంలోనికి లేక ఏదో విధంగా వారి దగ్గరికి రావాలనుకొంటారు. కానీ ప్రతి ఒక్కరు తప్పనిసరిగా ఈ విశ్వం ఉనికిని గుర్తించడానికి తగిన ప్రయత్నం చేసి తీరాలి. అంతే! తన చేతనని విస్తరింపచేసుకోవడానికి, అలాగే కొంచెం తగ్గి ఉండటానికి ప్రయత్నించాలి.

CWM - 13:315-316

కానీ ఆధ్యాత్మిక కోణంలో చూస్తే నాకు తెలుసు నిజమైన సద్భావంతో అన్ని అభిప్రాయాలను మరింత సామరస్య పరిష్కారంతో సమగ్రంగా చేయవచ్చు. ఆరోవిల్లీ కార్యకర్తల నుంచి నేను ఆశించేది ఇదే! ఏదో కొంతమందికి మార్గం ఇవ్వడం కాదు, దీనికి విరుద్ధంగా సమగ్రమైన, ఖచ్చితమైన ఫలితాన్ని సాధించడానికి అందరూ తమ ప్రయత్నాన్ని కలిసి చేయాలి.

CWM - 13:214

ఆశ్రమంలో అంతేవాసులు జీర్ణించుకోలేనంత ఎక్కువ తినకుండా వారు తినగలిగేదానికన్న ఎక్కువ అడగకుండా తమ సద్భావన, సహకారాన్ని చూపించడం మంచిది.

CWM - 17:267

ఎవరయితే ఆరోవిల్లీలో నివసించాలని పనిచేయాలని కోరుతున్నారో, వారు తప్పనిసరిగా సమగ్రమైన సద్భావన కలిగి ఉండాలి. సత్యం తెలుసుకోవాలనే సత్యానికి లోబడాలనే నిరంతర ఆకాంక్ష కలిగి ఉండాలి. పని అత్యవసర పరిస్థితులను ఎదుర్కొనేందుకు తగినంత నమ్రతతో, అలాగే అంతిమ సత్యంలోకి ఆవైపుకు ముందుకు సాగడానికి అంతులేని సంకల్పంతో అభివృద్ధి చెందాలని ఉండాలి.

CWM - 13:200

శ్రీ అరవిందాశ్రమ ఉద్యోగులకు

ఈ ఆదర్శ ప్రదేశములో ప్రవేశము పొంది అక్కడ ఉండటానికి ఆవశ్యకమైన షరతులు మంచి శీలము, మంచి ప్రవర్తన, నిజాయితీ, క్రమబద్ధమైన సమర్థవంతమైన పని, సాధారణ సద్భావం, అని వేరే చెప్పవలసిన పనిలేదు.

CWM - 13:176

ప్రతి మనిషికి తనకంటూ పరిష్కారం ఉంటుంది. అదే ఒక పెద్ద కష్టం. సత్యంలో ఉండటానికి, ప్రతి ఒక్కరికి ఒక పరిష్కారం ఉంటుంది. అయినాసరే మనం అందరం ఈ పరిష్కారాలన్నీ కలిసి పనిచేయటానికి ఒక మార్గం కనుగొనాలి.

అందువలన దాని చట్రం చాలా విశాలంగా, చాలా సౌమ్యంగా ఉండాలి. ప్రతి ఒక్కరినుంచి గొప్ప సద్భావన అనేది ఉండి తీరాలి. అది మొదటి షరతు మొదటి వ్యక్తిగత స్థితి సత్సంకల్పం. ప్రతి క్షణంలో చేయవలసిన అత్యుత్తమమైన పనిని చేయడానికి తగినంత సరళంగా అది ఉండాలి.

CWM - 13:311 శ్రీమాత

శుభేచ్ఛ - మానవాళి

ఒక వ్యక్తి అతని ఆధ్యాత్మిక శక్తితో చేయగలదానిని ఒక బృందం సౌహార్ద్రపూర్వక ఆలోచనతో ఏకీకృతమగుట ద్వారా సాధించవచ్చు. చాల్డియన్ దీక్ష : 'మీరు పన్నెండుమంది ధర్మబద్ధతతో ఐక్యమైనపుడు మీరు "అనిర్వచనీయాన్ని" అభివ్యక్తం చేయగలరు.
వ్యక్తులకు ఉన్నట్లే బృందాలకు కూడా అవే నియమాలు వర్తిస్తాయి.

CWM - 2:114

అయితే మానవుల బాహ్య కలయిక మానవుని శుభేచ్ఛ, చిత్తశుద్ధిపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM - 15:66

అందరికోసం శుభేచ్ఛ అందరినుండి శుభేచ్ఛ శాంతి సామరస్యాలకు ఆధారంగా ఉంటుంది.

CWM - 13:243

ఏ మానవుని కార్యాచరణ నేరుగా నిర్మాణాత్మకంగా, చాలా చురుకుగా, హుషారుగా ఉంటుందో వారి గురించే నేను ప్రధానంగా చెప్పాను. వారు విషయాలను ఒకే విధంగా చూస్తారు. అది కార్యాచరణకు అవసరం. వారు ఒక పనిని అదే విధంగా, ఆ విధంగానే జరగాలని చూస్తారు. మరొక వ్యక్తికి కూడా అదే విధమైన ఆలోచనతో, 'కాదు, దీనిని ఈ విధంగా చేయవచ్చు' అని చెప్పవచ్చు. అందువలన వారు గొడవపడతారు. వారు ఒక ఒడంబడికకు రాలేకపోతారు. అయితే వారు ఒక నిమిషంపాటు శాంతంగా ఉండి విషయాన్ని ప్రశాంతంగా గమనించాలి. ఎదుటి వ్యక్తి కావాలని అయిష్టత చూపించకపోవచ్చు. అతని ఆలోచనా ధోరణి వాస్తవం లేదా పాక్షికంగా వాస్తవమై ఉండవచ్చు. అతను ఎందుకు ఆ విధంగా ఆలోచిస్తున్నాడనేది కనుగొనడమే ప్రశ్న. నీవు దాని గురించి ఆలోచించడం మానివేసి, ఇతరుల ఆలోచనా ధోరణితో నిన్ను నీవు అతని స్థానంలో నిలుపుకుని, 'అతను ఆ విధంగా చేయడానికి కారణం ఉండి ఉండవచ్చు. అది నా దానికంటేఉత్తమమైనది

కావచ్చు' అని భావించు. ఈ విధంగా ఇరువురినీ సహేతుకంగా సంతృప్తి పరచే పరిష్కారం కనుగొనేందుకు నీవు ప్రయత్నించాలి. భౌతిక విషయాలతో వ్యవహరిస్తున్నపుడు ఇది చాలా ముఖ్యం.

సహజంగానే ప్రతి ఒక్కరూ వారి దృష్టికోణంలోనే చూస్తారు. అతని దృష్టికోణం ఎల్లప్పుడూ స్వార్థపూరితంగానే ఉంటుంది. ఇతరుల దృష్టికోణాన్ని అంగీకరించడం చాలా కష్టం. నీకు దానిపట్ల గల అయిష్టతే దానికి కారణం కావచ్చు. దేశాల విషయంలో ఇది పూర్తి వాస్తవంగా ఉంటుంది. కొన్ని విషయాలపట్ల ముక్కుసూటిగా శాశ్వతమైన ఆరోపణలు చేసుకుంటూ, వారి స్వంత ప్రయోజనాలు సమర్థించు కుంటూ, తమ వ్యక్తిగత ఆలోచనా ధోరణి అనగా వారి దేశ వ్యక్తిత్వం గమనిస్తూ ఉండటమే కాకుండా దేశాలు ఈ భూమిపై ప్రతీ దేశానికి జీవించేందుకు హక్కు ఉందనీ, ఇది వారి హక్కును హరించే విషయం కాదనీ అర్థం చేసుకుని అందరినీ సంతృప్తి పరచే రాజీ కనుగొనేందుకు ప్రయత్నించాలి. ఎల్లప్పుడూ ఒక పరిష్కారముంటుంది, అయితే అది పరిష్కారం కనుగొన్నప్పుడు కాకుండా దానిని అమలుపరచే షరతును నెరవేర్చినప్పుడే పరిష్కారం అవుతుంది. వ్యక్తులు, దేశాలు తప్పనిసరిగా శుభేచ్ఛతో ఉండాలి.

CWM - 15:313-314

శుభేచ్ఛ స్పందనలతో ప్రపంచానికి ఒక వ్యక్తి సహాయమందించగలడా?

మంచి అభిలాషతో ఒకరు, ఎన్నో విషయాలు మార్చవచ్చు. అయితే అది పూర్తిగా స్వచ్ఛమైనదిగా, కల్మషంలేని శుభేచ్ఛతో కూడినదై ఉండాలి. ఒక ఆలోచన, పూర్తిగా స్వచ్ఛమైన, వాస్తవమైన ఒక ప్రార్థనను ప్రపంచంలోకి పంపినపుడు అది పనిచేస్తుందనేది స్పష్టమైన అంశం. అయితే ఈ స్వచ్ఛమైన, వాస్తవ ఆలోచన మానవుని మెదడులోకి ప్రవేశించినపుడు ఏమవుతుంది? భ్రష్టమౌతుంది. అంతర్గత చేతన, పరిజ్ఞానం ద్వారా ఒక కోరికను, నీలో నీవు అధిగమించవచ్చు. అంటే దానిని కరిగించివేసి రద్దుచెయ్యాలి. అంతర్గత శుభేచ్ఛ ద్వారా, చేతన,

కాంతి, జ్ఞానం ద్వారా కోరికను నీవు అదృశ్యం చేయగలవు. నీవు అప్పుడు మొట్టమొదటిసారి ఈ కోరికను నీవు సంతృప్తి పరచినప్పటి కంటే వందరెట్లు సంతోషంగా నీలో నీవు ఉండగలవు. అపుడు అది అద్భుతమైన ప్రభావం చూపుతుంది. నీవు ఊహించలేని రీతిలో దాని ప్రభావం ప్రపంచంలో ప్రాప్తిస్తుంది. అది అంతటా వ్యాపిస్తుంది. నీవు సృష్టించిన స్పందనలు వ్యాపించుట కొనసాగుతుంది. ఈ అంశాలు మంచు బంతి వలె పెద్దవిగా మారుతాయి. నీ శీలంలో నీవు సాధించిన విజయం ఎంత చిన్నదైనప్పటికీ మొత్తం ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాధించబడినదౌతుంది. నేను ఇపుడు చెప్పదలచుకున్నది ఇదే. అంతర్గత స్వభావాన్ని మార్చకుండా బాహ్యంగా చేసే అన్ని పనులు - ఆసుపత్రులు, పాఠశాలలు - మొదలైనవన్నీ ఆడంబరంగా, తాము ఎంతో ఉన్నతులమనే భావన కోసం చేస్తున్నవే. అయితే ఇటువంటి గమనించని చిన్న అంశాలపై విజయం ఫలితాలు కనిపించనప్పటికీ అనంతమైన అద్భుత విజయమవుతుంది. నీలోని ప్రతీ కదలిక అది అవాస్తవమైనది, వాస్తవానికి విరుద్ధమైనది అయినపుడు దివ్యజీవనానికి అడ్డంకియే. నీకు తెలిసినదనే సంతృప్తి లేకపోయినా నీ చిన్న ప్రయత్నాలు తగినంత ఫలితమిస్తాయి. అయితే అవి వాస్తవమైనవిగా, నిర్వ్యక్తికమైనవై సాధారణ ప్రభావం కలవై ఉండాలి.

CWM - 5:19

నీకు వ్యక్తిగతంగా, సమష్టిగా ఉన్న అన్ని లోపాలు, స్పష్టమైన శుభేచ్ఛ ఉన్నప్పటికీ సాధారణ ఆలోచనల నుండి వెలువడినపుడు ప్రపంచంకోసం చేయవలసినది చాలా ఉంటుంది. మామూలుగా అనుకుందాం, ప్రపంచంలో సామరస్యత, శాంతి, స్నేహభావం, విశాల దృక్పథం, సౌహార్ద్రత, ఒక ఉన్నత ఆదర్శం యెడల నిస్సంగ సమర్పణ, తనను తాను మరచిపోవుట... ఇటువంటివే మరెన్నో. ఇంకా ఉన్న మరెన్నో నీకు కావాలనుకుంటే నీవు మొదటగా చిన్నదానితో ప్రారంభించాలి, అది - ఉన్నతమైన భావనలు, మరికొంత విస్తృత స్నేహభావన కలిగి ఉండి దురభిమానాన్ని త్యజించాలి.

CWM - 7:185

శుభేచ్ఛ గల ప్రతి మనిషి, అత్యంత సుందరమైనదని, అత్యంత ఉదాత్తమమైనదని, యదార్థతమమూ, పరిశుద్ధతమమూయైన, అత్యంత తేజోమయమూ, అత్యంత ఉత్తమమూ అయినదని అనుకొనే దాని నెరిగి, ఆ యెరిగిన దానిని ప్రపంచానికీ, తనకూ అత్యంత మహనీయ శుభం కోసం తనలోనే నిజం చేసుకోవాలని, మానవాతీతుడు స్వయంగా వచ్చి మనిషి యధార్థ స్వభావమేమిటో చూపించేంతవరకు, యెరుక గల వారిగా తయారై ఉండాలి.

(ది మదర్ : బుల్లెటెన్ నవంబర్ 1954)

శుభేచ్ఛ : విద్య

సన్మార్గంలో జీవించడం ఒక గొప్ప కళ. యుక్తవయసునుండే నేర్చుకోకపోతే ఎలా జీవించాలో తెలియదు. పైగా అలా జీవించడం బహుకష్టంగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం, నెమ్మదైన మనస్సు, సత్ సంకల్పంతో నిండిన హృదయం నిలకడగా, నిలుపుకోవడం ఒక కళ. గొప్పగా మంచిగా జీవించడానికి ఇవి చాలా అవసరం. సౌకర్యాలతో కాదు, అద్భుతంగా గాదు గొప్పగా, మర్యాదగా శుభేచ్ఛతో జీవించడం. చాలామంది వారి పిల్లలకు ఈ విధంగా శ్రద్ధతో నేర్పిస్తారని నేను అనుకోవడం లేదు.

CWM - 6:152

క్రమబద్ధ, సాముదాయక వ్యవస్థలో పరస్పర సహకారం శుభ సంకల్పాలతో ఉన్నపుడు మాత్రమే మనిషిని ఇప్పుడతడున్న బాధామయ స్థితి, దు:ఖం నుండి పైకి లేవనెత్తడం సాధ్యమౌతుంది. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే, ఈ స్ఫూర్తితోనే విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రాలలో అతి మానస జ్ఞాన వెలుగులో సమస్త మానవ సమస్యల పరిష్కారాల గురించి అధ్యయనం చేయాలని శ్రీ అరవిందులు, వారి రచనలలో తెలియచేసారు.

CWM - 12:42

కానీ ఇప్పుడు ఈ ప్రయత్నమే ప్రతి వ్యక్తికి ప్రత్యేకంగా బాధ్యతా యుత స్థానాలలో ఉండి ఇతరుల విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకునే వాళ్ళకు పునాది కావాలి. నాయకులుఎప్పుడూ ఉదాహరణగా నిలవాలి. వారెప్పుడూ వారి పరిధిలో ఎలాంటి ధర్మాలను కలిగి ఉండాలనుకుంటారో వాటిని ఆచరిస్తూ జీవించాలి. వారు అవగాహనతో, దయతో, సహనంతో, మంచి సంకల్పంతో, స్నేహపూరిత సంబంధాలు కలిగి, అహంకారంతోగాక స్నేహితులను గెల్చుకోవాలనే వారుగా గాక ఎదుట వారిని ఔదార్యంతో అర్థం చేసుకుని ఇతరులకు సహాయం చేసే వాళ్ళలా ఉండాలి.

CWM - 13:164

వీటన్నింటికీ మించి వారికి నిదర్శనంగా ఉండాలి. వాళ్ళెలా ఉండాలను కుంటున్నారో అలా నీవు జీవించాలి. నిష్పాక్షికత, సహనం, ఆత్మనిగ్రహం, నిరంతర హాస్యము, స్వార్థపూరిత అయిష్టాలను అధిగమించడం, నిరంతర సత్ సంకల్పాలు, ఇతరుల సమస్యలనర్థం చేసుకోవడంలో నిదర్శనంగా జీవించాలి, ఆ సమత్వ నిగ్రహమే పిల్లలను భయాన్నుండి స్వేచ్ఛగానుంచుతుంది. శిక్షించుతారేమోనన్న భయంతోనే మోసపూరితం గానూ అసత్య ప్రవర్తననూ కలిగి ఉంటారు. వారు సురక్షితంగా ఉన్నామని భావిస్తే మన దగ్గర ఏమీ దాచరు. అప్పుడు వారు నిజాయితీగా నమ్మకంగా ఉండడానికి సహాయపడవచ్చు. ఒక ఉదాహరణగా జీవించడం అత్యంత ప్రధానమైనది. నిస్వార్థత అన్ని పరిస్థితులల్లోనూ ఉన్నప్పుడే నిరంతరం సంతోషంగా ఉంటామని శ్రీఅరవిందులు అంటున్నారు. మన సమస్యలన్నింటినీ ఇతరులపై మోపకూడదని, బాగా అలసిపోయినపుడు, అసౌకర్యంగా ఉన్నపుడు కూడా అసహనంగా, బాధపడుతూ ఉండకూడదనీ చెప్పారు. పరిపూర్ణత, స్వీయ నియంత్రణ ఉంటే గానీ ఇవన్నీ రావు. ఆత్మ సాక్షాత్కారానికదే మొదటి మెట్టు. ఎవరైతే నిజమైన నాయకుడవడానికి కావలసిన లక్షణాలను కలిగి ఉంటారో కనీసం ఒక చిన్న సమూహానికైనా నాయకుడౌతారో వారు యోగానికి కావలసిన సాఫల్యతను, పరిపూర్ణతను పొందినట్లే.

నేనేమనుకుంటున్నానంటే, మీరు బాగా చేయడానికి ఒక సంకల్పం కలిగి ఉండాలని, ఒక సాధారణ మానవునికన్నా మెరుగుగా ఉండాలని అభివృద్ధికి ప్రయత్నించాలి. అసాధారణ వెలుగులో, చేతనతో, సామరస్యంతో సంపూర్ణ సంకల్పాల పరిస్థితులలో మీరు ఎదిగారు. ఈ పరిస్థితుల కనుగుణంగా నీవు ప్రపంచంలో మంచి సంకల్పాల సామరస్యంతో వెలుగై నిలవాలి. ఇదే నిజానికి చాలా చాలా ఉత్తమమైనది.

CWM - 71:200

పుష్పం - ఆధ్యాత్మిక సంకేతం : పుష్పం : మానసిక శుభేచ్ఛ

పోటీతత్వము, వ్యతిరేకతను మంచి శుభేచ్ఛతో, పరస్పర సహకారంతో భర్తీ చేయాలి.

CWM - 14:186 శ్రీమాత

శుభేచ్ఛ - దేహం

దేహానికి మంచి శుభసంకల్పముండాలి, యిది నిజం - నా దేహానికి శుభసంకల్పమున్నది. ఇది మానసికమయిన శుభసంకల్పంగాదు, నిజంగా ఓ దైహికమయిన శుభసంకల్పం. ఇది అసౌఖ్యాలన్నింటిని ఆమోదిస్తుంది.. కాని ప్రధానమయినది వైఖరి, పర్యవసానాలుగావు. (అసౌఖ్యతలన్నీ అపరిత్యాజ్యమైనవి గావన్నది రూఢి); ప్రధానమయినది వైఖరి. మంచిది, ఇదిలా ఉండాలి (తెరచి ఉంచిన చేతుల సంజ్ఞ). వాస్తవంగా ఎంతోమంది విషయంలో దైవానికి సమర్పించుకోవడమంటే తప్పక దైవంలో నమ్మకముంచడమని అర్థంగాదని అనుకొంటారని తెలుసుకున్నాను. ఎందుకంటే దైవానికి సమర్పించుకుని, "నన్ను దు:ఖానికి గురిజేసినప్పటికీ సమర్పించు కుంటాను" అని చెప్తారు, కాని ఇది పూర్తిగా నమ్మకంలేకపోవడం! అవును, ఇది నిజంగా వేడుకగా ఉంటుంది. సమర్పణంటే నమ్మకం గల్గివుండడం గాదు; నమ్మకం మరేదో, ఇది... ఓ రకమయిన జ్ఞానం - దేనిని ఏదీ కలవరపెట్టలేదో ఆ "కదిలింపలేని జ్ఞానం" దానిని కష్టాలు, దు:ఖాలు, హైన్యతలలోనికి మార్చుకునేదెవరంటే మనమే, అదే దివ్యచేతనలో పరిపూర్ణశాంతియై ఉంటుంది. ~~ఈ~~ అల్పమార్పును తెచ్చేదెవరంటే మనమే.

CWM - 11:282

వాస్తవానికి భౌతిక జీవికి సారళ్యం, ఓ శుభసంకల్పంగూడా ఉంటాయి (అదెప్పుడూ బాగా జ్ఞానవృద్ధి గలిగి వుండదు, దానిముండెంతో దూరం), కాని ఏవి దానిని ప్రాణిక లేక మానసిక నటనల రసోద్వేగంకంటే అంతరాత్మికంతో సన్నిహిత సంబంధంలో వుంచుతాయో అది సారళ్యత, శుభసంకల్పాలు. బహుశా అందువలన గూడా పిల్లలలోని అంతరాత్మికమైనది, బహు సులభంగా మానసిక, ప్రాణిక వైరుధ్యాలచే వారు నిరంతరం తక్కువగా నిమ్న స్థాయికి త్రోసివేయబడుతుంటారు.

అంతరాత్మిక ప్రేరణ ఒక్కటే సత్యమైనది. ప్రాణిక మానసాల నుండి వచ్చేదంతా తప్పక అహంకారంతో మిళితమయి వుంటుంది, నిరంకుశంగా వుంటుంది. తాను బాహ్య సంపర్కానికి ప్రతిక్రియ జేయగూడదు, కాని ప్రేమ శుభసంకల్పాలు మార్పు చెందని దృష్టితో వుండాలి. ఇతరమయిన ప్రతిదీ ఓ మిశ్రమం, దానికి గందరగోళ మిశ్రమ ఫలితాలు మాత్రమే వుంటాయి, అపక్రమాన్ని శాశ్వతం జేస్తుంది.

CWM - 6:6

నీవు అభివృద్ధి చెందాలన్న ఉద్దేశంతో నీకు అనారోగ్యమివ్వబడిందా? తప్పక అదలా గాదు. యధార్థంగా విషయాన్ని, ఎవరి ఆకాంక్ష సదా స్థిరంగా, ఎవరి శుభసంకల్పం బహుపూర్ణంగా చుట్టూ తిప్పి వుంటుందో, వారికేమయినప్పటికీ దానిని వారు అభివృద్ధి చెందే దారిలో జరిగే పరీక్షలుగా తీసుకుంటారనవచ్చు. వారెప్పుడు వ్యాధిగ్రస్థులయినా దివ్యకృప వారి పురోభివృద్ధికి సహాయపడడానికదొక రుజువుగా తీసుకునే మనుషులు నాకు తెలుసు. వారికి వారు; ఇదొక మంచి సంజ్ఞ, నా వ్యాధికి కారణం తెలుసుకోబోతున్నాను, అవసరమయిన పురోభివృద్ధి సాధిస్తాను అని చెప్పుకున్నారు. ఈ రకమయిన వారు కొందరు తెలుసు, వారు అత్యద్భుతంగా ముందుకు కదిలారు. మరికొందరు అందుకు విరుద్ధంగా ఈ విషయాలనుపయోగించుకోకపోగా తమను తాము వెల్లకిలా పడవేసుకుంటారు. అదెంతో నికృష్ట స్థితి వాళ్ళకు. కాని తాను వ్యాధిగ్రస్థమయినప్పుడు నిజమయిన వైఖరి : “అసలు బాగుండనిదేదో ఇక్కడున్నది, అదేమిటో చూడబోతున్నాను” అన్నట్లుంటుంది. దైవం వ్యాధినొక ఉద్దేశంతో పంపినట్లెప్పుడూ యోచించగూడదు, ఎందుకంటే, అదే నిజమైతే నిజానికదెంతో దుష్టదైవం అయ్యుంటుంది!

CWM - 5:168-169

స్వయంగా, దేహం యధార్థంగా ఇప్పుడు తాను చేయగలిగినంతగా - తాను చేయగలిగినంతగా - శుభేచ్ఛతో, అధికమౌతుండే సహనశక్తితో సహకరిస్తుండడం వల్ల వాస్తవానికి, తనను తాను వెనుచూపుకోవడం

చాలా కనీస స్థాయికి తగ్గిపోయింది. (అదింకా ఉంది, కొద్ది సెకన్లు కూడా నిలిచేటట్లుగాకుండా అప్పుడప్పుడు తాకి పోయేదానిగా ఉంది) తనకు తాను వెనుచూపుకోవడమనేది పూర్తిగా చీకాకు కలిగించే, ఏవగింపు కలిగించే విపత్కరమైన వాతావరణం. అదలాంటిది, దాన్నలా సంవేదిస్తాం. అది అధికాధికంగా అసాధ్యమైనదిగా తయరౌతోంది, నేను గమనిస్తున్నాను, అది నాకు కన్పిస్తోంది. వేలకొలది సంవత్సరాల దురలవాట్ల భారం ఇంకా ఉంది. దాన్ని నిశాదృక్పథం అంటారు. అంటే క్షీణతను ఆశించడం, విపత్తును ఆశించడం... ఆశిస్తూ... వాస్తవానికి అవన్నీ అత్యంత కష్టం. ఊఫ్! పరిశుద్ధం చేయడం, నిర్మలం చేయడం, వాతావరణం నుండి పారద్రోలడం అత్యంత కష్టం. అది బాగా లోలోపలగా ఉంది, పూర్తిగా ప్రయత్న రహితంగా ఉంది... ఇదిగో ఇది అనివార్య పతనం అనే ~~ఈ~~ విధమైన సంవేదన ఎంతో గొప్ప అవరోధం.

CWM - 11:73

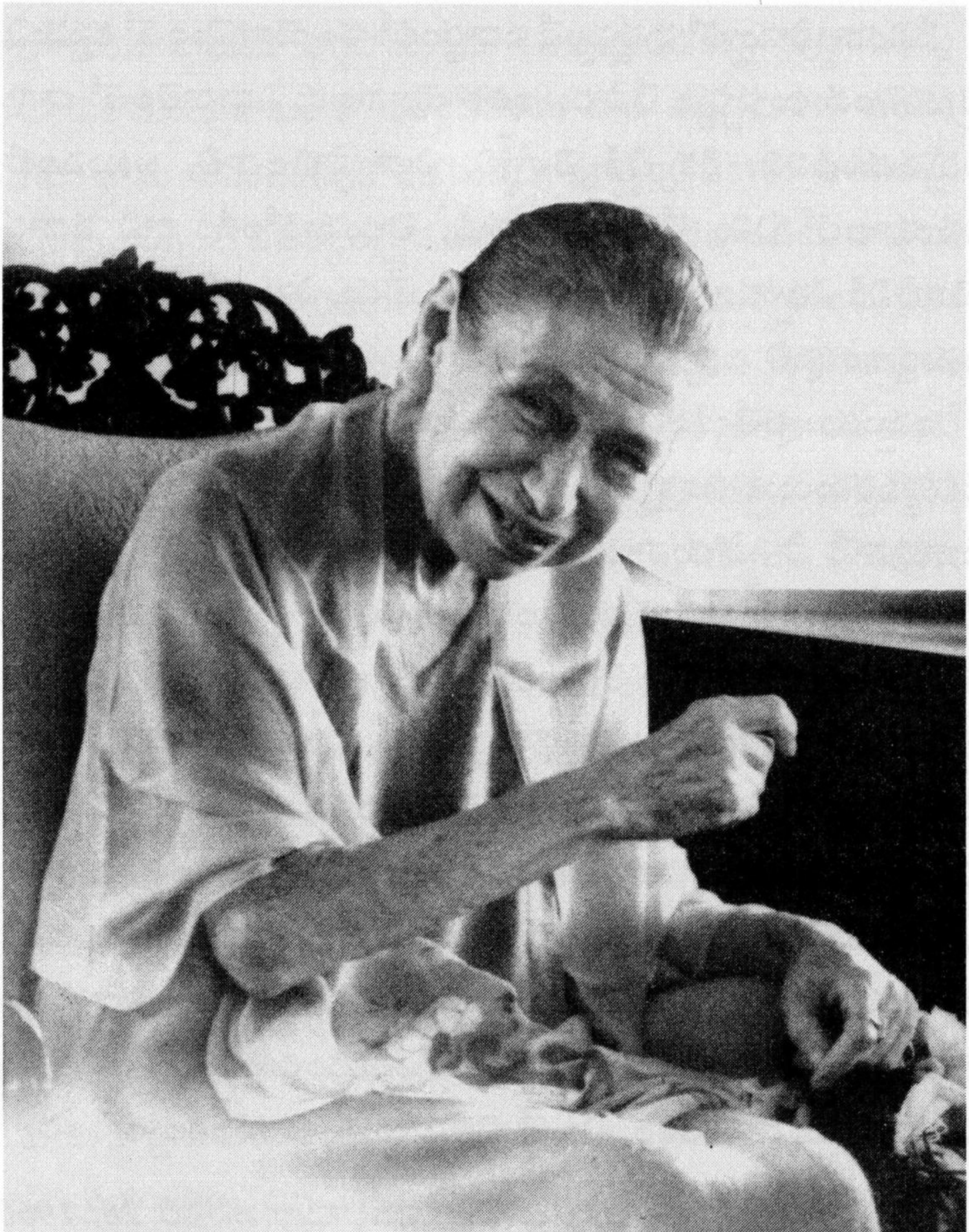
అత్యంత బాహ్య భౌతిక చేతనకు, అంతరాత్మిక చేతనకు మధ్య నిరంతర సంపర్కాన్నేర్పర్చడమెంతో కష్టం. ఓహ్! భౌతిక చేతనకెంతో శుభసంకల్పముంటుంది; ఇదెంతో నియమబద్ధం, ఇదెంతగానో ప్రయత్నిస్తుంది, కాని నెమ్మదిగా, దూరంగా ఉంటుంది, ఎక్కువ సమయం తీసుకుంటుంది, దీనిని కదపడం కష్టం. ఇది అలసిపోదు, కాని ప్రయత్నించదు; దాని దారిన అది నిశ్శబ్దంగా వుంటుంది. బాహ్యచేతనను అంతరాత్మికంతో సంపర్కంలో ఉంచడానికి శతాబ్దాలు పడుతుంది. కాని ఏదో ఒక విధంగా ఇందులో ప్రాణికం చేయి దూరుస్తుంది. ఓ రసోద్వేగం దానిని పట్టుకుంటుంది. దానికో సంపర్కం కావాలి. (ఏదో ఒక కారణంగా ఎప్పుడూ ఓ ఆధ్యాత్మిక కారణమేగాదు), కాని దానికీ సంపర్కం కావాలి. దాని శక్తి మొత్తం దాని మొత్తం శక్తితో; దాని రసోద్వేగమంతటితో, దాని తీవ్రతంతటితో వాంఛిస్తుంది; పని మూడు మాసాలలో జరుగుతుంది.

CWM - 5:257-258

నేనింకా ఫ్రాన్సులో వున్నప్పుడే పదార్థంలో ఈ యోగమెంతో కష్టమని శ్రీఅరవిందులు స్పష్టం చేసారు. ఇతర యోగాలకు విధానాలెంతో బాగా ఏర్పరచబడినవి. ఎక్కడికి వెళ్ళాలి, ఎలా సాగించాలి, అటువంటి విషయాలలో ఏమి చేయాలి అన్నవి, తెలుసుకోండి. కాని పదార్థ యోగానికి ఎప్పుడూ యెవరూ ఏమీ చేయలేదు, ఎప్పుడూ లేదు. కాబట్టి అనుక్షణం ప్రతి ఒక్కటీ కనుగొనాలి.

ఇప్పుడు ప్రత్యేకించి శ్రీఅరవిందులు సూక్ష్మదేహంలో దాదాపు పదార్థపరమయిన సూక్ష్మదేహంలో సుస్థిరంగా కుదురుకొన్న విషయాలు సజావుగానే సాగిపోతున్నాయి. కాని అక్కడింకా ప్రశ్నలెన్నో ఉన్నవి... దేహం ఒకసారి అర్థంజేసుకుంటుంది, తర్వాత మరచిపోతుంది. శత్రువుల వ్యతిరేకత ఏమీ లేదు, ఎందుకంటే అది బాహ్యాన్నుండి రావడం స్పష్టంగా చూడగలను, అదెంతో క్రూరం, కనుక ఏదవసరమో అది చేస్తాను. కాని క్లిష్టత ఉన్నదెక్కడంటే దైనందిన పదార్థ జీవిత అల్ప విషయాలన్నింటి లోనూ - అకస్మాత్తుగా దేహమింకెంత మాత్రం అర్థంజేసుకోదు, మరచిపోతుంది. అయినప్పటికీ దీనికానందమే. దీనికి పనిజేయడమంటే ప్రేమ, ఇది జీవిస్తున్నది దాని కోసమే - మార్పడం కోసం, అది ఉండడానికి కారణం రూపాంతరీకరించుకోవడం. అదంతటి విధేయమయిన పరికరం, ఎంతో నిజమయిన శుభసంకల్పం.

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ జనవరి ***28, 1960***

విశ్వాసంతో ఉండు, శుభేచ్ఛతో ఉండు,
కాపాడబడతావు.

CWM - 5:176

శుభేచ్ఛ - ఒక మార్గనిర్దేశక దైవేచ్ఛ

శుభేచ్ఛతో ఉన్న భాగం మొండిగా ఎదురుతిరిగే భాగాన్ని నియంత్రించే శక్తిని, దాన్ని పరివర్తింపజేసే సామర్థ్యాన్ని పొందగల్గే వరకూ దృఢంగా ఎదగాలి.

CWM - 17:84

నీవేదైనా తప్పు చేసినప్పుడు అజ్ఞానం వలన అది తప్పు అని నీకు తెలియదు, స్పష్టంగా, అది తప్పు అని తెలుసుకొన్నప్పుడు అజ్ఞానం తొలిగిపోతుంది, నీవు శుభేచ్ఛను పొందుతావు, ఇక నీవు మరో మారు తప్పు చేయవు, నీవే పరిస్థితిలో ఉండి ఆతప్పు చేయగల్గేవో దాని నుండి బయటకొస్తావు. కాని నీకు అది తప్పే అని తెలిసే, దాన్ని చేస్తే దాని అర్థం నీలో ఏదో తికమక, దుష్టసంకల్పాన్ని లేదా దైవ వ్యతిరేక శక్తుల పక్షాన్ని బుద్ధిపూర్వకంగానే ఎంపిక చేసుకొనే వక్రత ఉండి ఉండాలి.

CWM - 9:306

చాలా జాగ్రత్తగా తప్పించివేయాల్సిన పెద్ద అవరోధాల్లో ఇదొకటి. అసంతృప్తి, చికాకుకు సంబంధించిన ఏ చిన్న ఆనవాలు కనిపించినా వెనువెంటనే ఇలా చెప్పాలి - "మిత్రమా! నీవు నిశ్చలమవుతున్నావు, నిన్నేది చేయమని అడగడమైయ్యిందో అదే చేయబోతున్నావు, లేకపోతే నీ వ్యవహారం చూడవలసి ఉంటుంది. ఆ అత్యుత్సాహం చూపే "ప్రతిదీ ఇప్పుడే జరిగితీరాలి, వెంటనే" అనే దానికి నీ జవాబు "కొంచెం స్థిమితపడు, నీ శక్తి అమోఘం, కాని దాన్ని ఐదు నిముషాలలో వెచ్చించ కూడదు. చాలాకాలం పాటు అది మనకు అవసరం కాబట్టి దాన్ని భద్రంగా ఉంచు, అవసరం వచ్చినపుడు నీ శుభసంకల్పాన్ని పిలుస్తాను. నీవప్పుడు నీ పూర్తి సద్భావనను కనబర్చుతావు. విధేయత చూపుతావు, అయిష్టంతో గొణగవు, అభ్యంతరం చెప్పవు, ఎదురుతిరగవు, 'అలాగే అలాగే' అంటావు, అడిగిందే తడవుగా కొద్ది త్యాగమొకటి చేస్తావు, 'అవును, తప్పకుండా' అని, నిండు హృదయంతో అంటావు"

CWM - 4:249

అలవోకగా అప్రయత్నంగా ఒక చర్య చేయబడుతుంది, ఎందుకంటే మరోలా చేయలేము, శుభేచ్ఛ నివేదనగా చేయబడిన కర్మకే నిజంగా విలువ ఉండేది దానికి మాత్రమే.

CWM - 9:422, 318

ఎప్పుడైతే ఒక వ్యక్తి జాగరూకతతో, నిజాయితీతో ఉంటాడో, అప్పుడతడు ఒక సూచనను అందుకొంటాడు, అది ఆంతరికంగా గ్రహించే సూచన. అతడు చేయపూనుకొన్నది లేదా చేస్తూ ఉన్న కార్యానికి ఉన్న విలువకు చెందిన సూచన. నిజంగా, ఎవరికైతే సంపూర్ణ శుభేచ్ఛ ఉంటుందో అంటే, తనలోని పూర్తి సచేతనమైన భాగంతో, పూర్తి నిజాయితీతో సరియైన పనిని, సరియైన సమయంలో చేయాలను కొంటాడో అక్కడ ఎప్పుడూ ఒక సూచన ఉంటుంది; ఒకవేళ ఏదో కారణంతో లేదా మరో విధంగా ప్రమాదకరమైన చర్యకు పూనుకొన్నపుడెల్లా కూడా హృదయ కేంద్రంలో అసౌకర్యాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటాడు; ఒకానొక అసౌకర్యం, అది హింసాత్మకమైనది కాదు, నాటకీయంగా అది గుర్తింపుకోసం బలవంతపెట్టేది కూడా కాదు, కాని అది తత్పరత గల వారికి సుగ్రాహ్యం - అది ఒక రకంగా విచారం లాంటిది, సమ్మతి నివ్వనిది. తోడ్పాటుకు కలిసిరాని నిరాకరణ - కాని దీన్ని నేను నొక్కి చెబుతున్నాను, దానిలో హింస ఉండదు, పాశవిక స్వార్థ ప్రకటన ఉండదు; అది ఎలాంటి సద్దుచేయదు, అది బాధించదు; కాని కొంచెం అసౌకర్యం. దానిపై దృష్టిపెట్టక, ఎలాంటి ప్రాముఖ్యత నివ్వకపోతే, ఇక కొంతకాలానికి అది పూర్తిగా మటుమాయమౌతుంది. అక్కడ నిలిచి పోయేదంటూ ఏదీ ఉండదు.

CWM - 9:31-32

రెండింటిలో - ఒకటి - నీవు తెలియని వాడివైతే తప్ప నీవు అధికుడవని భావించలేవు. అతి స్వల్పంగానయినా నిజంగా ఎఱుకతో ఉంటే ~~ఈ~~ ఆధిక్యత, న్యూనత అనే తప్పు భావనలను పోగొట్టుకుంటావు. కాబట్టి రెండు వ్యవహారాల్లోనూ మీరు వేం అధికులం అని

తలంచకూడదు - ఎందుకంటే అదే అల్పత్వం, అదే నీచత్వం - సంపూర్ణ సద్భావనను, కారుణ్యాన్ని భావన చేయండి, చుట్టూ మనుషులు ఏమనుకొంటారు, ఏమనుకోరు అనే దానిని అసలు లెక్కచేయకండి, కాని వినయంగా ఉండండి, ఎందుకంటే అవిధేయంగా ఉండటంకంటే విధేయంగా ఉండటమే ఎప్పటికీ ముఖ్యం అవుతుంది. అమిత సామరస్యపూర్వకమైన శక్తులతో సంపర్కాన్ని కల్గి ఉండండి, అప్పుడే, హేయమైన, వినాశకర శక్తులకు విరుద్ధంగా పోరాడగల్గుతారు. ఎందుకంటే వీటికి మించి ఇతర కారణాలేమీ లేవు, ఎందుకంటే మనం సామరస్యాన్ని ఇష్టపడతాం, దానిని నిలబెట్టుకోవడమే ఉత్తమం; కానీ ప్రధానంగా దీనికంతటికీ ఎంతో పైన ఉండి దైవానుసంధానంలోగల ఉత్సాహాన్ని సంవేదించు! అతడు నీనుండి ఏమి ఆశిస్తున్నాడు, అతడికోసమే నీవేమి చేస్తున్నావు అన్నదే ముఖ్యం. ఎందుకంటే ఉన్న విషయమే ఇది, తక్కినదానికి ఎట్టి ప్రాముఖ్యతా లేదు.

CWM - 7:388-389

ఎక్కడెక్కడైతే నిజాయితీ, శుభేచ్ఛ ఉంటాయో అక్కడక్కడ దైవసహాయం కూడా ఉంటుంది.

CWM - 14:86

నిన్నో లేదా క్రితంరోజో పవిత్ర ఆ లేఖల్ని బయటకు తీసి సర్దుతున్నాడు, నేనెవరికో ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన విషయం బయటపడింది; అవును! శుభేచ్ఛ అన్నది అన్నింటిలోనూ దాగి ఉంటుంది. ఎవరు తన చేతనలో ఈ శుభేచ్ఛను నింపుతుంటారో అతడికి దానికదిగా ప్రతిచోటా అభివ్యక్తమౌతుంది. ఇది అనుభూతికి చెందిన నిర్మాణాత్మక విధానంగా నేరుగా భవిష్యత్తుకి నడుపుకుపోతుంది."

దీనినెంతో ఉత్సాహంతో కనుగొన్నాను (ఇది కొన్నేళ్ళ క్రితం, కనీసం ఏడాదిక్రితమైనా కావచ్చు. దీన్ని లేఖల్లో కూడా కనిపెట్టలేకపోయానని పవిత్ర అన్నాడు. ఇది ఫైళ్ళ మధ్యలో పడి కనిపించకుండా పోయింది) అది నాతో ఇలా అన్నట్లుగా ఉంది, "చూడు, నీవిదివరకే ఇలా మాట్లాడుతూన్నావు" ఎందుకంటే, శుభసంకల్పం అన్నది సామరస్యం

(మనో వైజ్ఞానిక స్థాయిలో కావచ్చు) మనో వైజ్ఞానికంగా అంతా సవ్యంగా సాగిపోవడానికి ఈ శుభసంకల్పమే... దీన్ని చాలా ఉత్సాహంగా గమనించాను.

ఇది మళ్ళీ తిరిగొచ్చింది, మంచిది! ప్రతి ఒక్కరి గ్రహింపులో ఇది ఒకే రూపం, దీనిని వాళ్ళు అర్థం చేసుకోగలరు - నిన్ను అసాధారణమైన వాటిని గూర్చి అడగడం లేదు, నిన్ను అడిగేది శుభసంకల్పమే. దీన్ని మళ్ళీ గుర్తించినప్పుడు నవ్వాను, ఉల్లాసవంతంగా ఉంది, మంచిదే 'ఉల్లాసం' గూర్చి వ్రాయగల్గి ఉండి ఉంటే, నేను చెప్పగల్గేదాన్ని" ఉత్సాహంగా ఉండు, నీవు సర్వత్రా ఉత్సాహాన్నే చూస్తావు అని. ఒక మనిషి చాలా అనగలడు (శ్రీమాత తమ హస్తాన్ని వేరువేరు వైపులకు చూపుతున్నట్లుగా త్రిప్పుతున్నారు) అది నన్నెప్పుడూ ఒక ఫలానా విషయాన్ని వ్యక్తీకరించ డానికి వివిధ రంగుల అమరికతో కూడిన చిత్రదర్శిని (కెలీడియోస్కోపు) గూర్చి ఆలోచించేలా చేస్తుంది. ఆ విషయం ఆలోచించే కొద్దీ, అది ముడుచుకుపోతున్నట్లుగా కుంచించుకు పోతున్నట్లుగా, సామాన్య మైనదిగా అవుతున్నట్లుగా, ఆఖరికి ప్రతి ఒక్కరి అవగాహనకూ చిక్కేదిగా అయిపోతుంది. కాని ఇక్కడ విషయమొక టుంది; ఇప్పటికిప్పుడే ఒక యుద్ధం భూమిని ఆక్రమిస్తున్నట్లుగా, ఈ అద్భుతమైన దైవానుగ్రహం సదా సహాయం చేస్తున్నట్లుగా, సదా ఉత్తమమైన దాని కోసం శ్రమిస్తున్నట్లుగా, ఒక ఒత్తిడిని కల్గిస్తూ : "ఇప్పుడురా, ఉల్లాసంగాఉండు, ఇప్పుడే వచ్చేయ్, సద్భావనతో మెసలు, విశ్వాసం, ఆశ, సంతోషంతో కూడిన సామరస్యాన్ని కల్గి ఉండు. విఘటన ప్రకంపనలను, క్షీణింపజేసే, దిగజార్చే, నాశనం వైపుకు నడిపించే ప్రకంపనలను అనుమతించకు"

*మదర్స్ ఎజెండా **8:303***

అందుకే ఒక మనిషి ఎలా ఉండాలి అన్నది తెల్సుకోవడం మిక్కిలి కష్టం. ఎందుకంటే ఆలోచనలో నీవు అదే స్థిరమైన స్థితిలో ఉండగలవు,

ఆఖరికి నీ ఆకాంక్షలో కూడా అదే నిలకడ స్థితిలో ఉండగలవు, సాధారణ సద్భావనలో దైవానికి శరణాగతి చెందినప్పుడు కూడా అదే రీతిలో అదే స్థితిలో ఉండగలవు - ఇక్కడ (శ్రీమాత తన దేహాన్ని తాకుతూ) దీనిలోనే మొత్తం తేడా వస్తుంది. నేను చాలా బాగా ఊహించగలను - కొంతమంది మనుషుల్లోని ప్రాణికంలో, మనస్సులో ఈ వ్యతిరేకత మొండిదిగా ఉంటుంది. ఇది చాలా స్పష్టం, నేను పూర్తిగా పదార్థం గూర్చి మాట్లాడుతున్నాను. కొంతమంది అంటుంటారు, తలపోస్తారు "ఎలా వస్తుంది అది?" అని నేనెంతో శుభేచ్ఛతో ఉన్నాను, సరియైన పనులు చేయాలనే అభిలాషతో ఉన్నాను, సరిగ్గా అప్పుడే ఏదీ పనిచేయదు, ప్రతీదీ వ్యతిరేకిస్తుంది ఎందుకు? నేను చాలా మంచివాణ్ణి (!). అయినా ఏదీ తగిన విధంగా స్పందించడం లేదు" లేక కొందరంటారు ఓహ్! నేను సమర్పించుకొన్నాను, నేనలాంటి సత్సంకల్పంతో ఉన్నాను, ఆకాంక్షతో ఉన్నాను, నేను సత్యాన్ని తప్ప దేనిని కోరను, కాని నేనెప్పుడూ ఆరోగ్యంగా లేను - నేనెందుకు రోగగ్రస్తుడిగా ఉన్నాను?" ఇక సహజంగానే, ఇంకొక అడుగు ముందుకేసి లోకాన్ని యేలే న్యాయాన్ని శంకించడం మొదలుపెడతావు. అప్పుడు ఒక గుంతలో పడతావు... కాని అది కాదు, నేను తలంచేది, అది కాదు. అది చాలా సింపుల్, అదే సమయంలో కష్టమైనది కూడా ఎందుకంటే ఘోరమైనది కాదు, స్పష్టమైనది కాదు, నీవు ఎంపిక చేసుకొనే దానికి విరుద్ధమైనది కాదు, అది వాస్తవంగా, మొత్తంగా, సమగ్రంగా, బాధ్యతనంతా దేవదేవునికి అప్పగించేస్తున్నదే...

మదర్స్ ఎజెండా 6:303

అచంచలంగా, మౌనంగా ఉండడం నేర్చుకోవడం... పరిష్కరించ వలసిన సమస్యేదైనా ఉన్నప్పుడు, సమస్త సంభావ్యతలను గురించి, పర్యవసానాల గురించి, చేయవలసిన, చేయదగిన సమస్త సాధ్యా సాధ్యాలనన్నింటిని గురించి బుర్రలో ఇటూఅటూ పరుగులు పెట్టడానికి బదులుగా శుభేచ్ఛకై, సాధ్యమైతే శుభేచ్ఛ అవసరమని, ఆకాంక్షిస్తూ,

అచంచలంగా ఉంటే పరిష్కారం త్వరగా లభిస్తుంది. నీవు మౌనంగా ఉంటే దానిని వినగలుగుతావు.

CWM - 9:422

నిజాయితీ, శుభేచ్ఛ ఉన్నపుడల్లా దైవసహాయం కూడా లభిస్తుంది.

CWM - 14:86

ఇదంతా ఒక వర్గానికి చెందిన ఆలోచనా ధోరణి. మేమెంతో అధిక మేధస్సును కల్గిన వారము అని భావించేవారు, వాళ్ళకు అర్థంగాని దాన్ని నిందిస్తూ ఉంటారు. ఇట్లాంటి వాళ్ళు బోలెడుమంది అదే వాళ్ళ తెలివితక్కువ తనానికి ఆనవాలు. మరోవైపు చాలామంది ఉంటారు (వాళ్ళు సహజంగానే సరళమనస్కులుగా భావించబడతారు, నా మటుకు నేను అలాంటి సరళ మనస్కులని అభినందిస్తాను, వాళ్ళెంతో ఆప్యాయతను కల్గి ఉంటారు) వాళ్లు అర్థం చేసుకోలేని ప్రతిదాన్ని మెచ్చుకొంటారు. వారిలో ఒక రకమైన మూక ప్రశంస ఉంటుంది. అది అవివేకంగా అనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే దేన్నీ వాళ్ళు అర్థంచేసుకోలేరు. కాని వాళ్ళలో కనీసం సద్భావన, సహృదయతలున్నాయి. ఇదే సందర్భంలో అన్యులు వాళ్ళు మేధావవంతులుగా పిలుచుకొనే గంభీరమైన ఎత్తుల్లో ఉంటారు, అది ఏదైనాకానీ వాళ్ళకు అర్థం కానిది అయోగ్యమైనది.

CWM - 8:33

స్వీకరణా మృదుత్వం సద్భావన లేక ఆకాంక్ష దామాషాలో ఉండి ఉండాలి. (కానీ ఈ రెండూ సామ్యమైనవే) దీనికి ఏదో కావాల్సి ఉంది. కొందరు మనుషులు ఎవరైతే చాలా సంతోషంగా, సంతృప్తిగా ఉన్నారో... (ఇది చాలా ఆసక్తికరమైన దృష్టాంతం) ఎవరు తమ జీవితంలో ఒక సామరస్యాన్ని సిద్ధిపజేసుకొన్నారో (కొందరు ఈ జన్మలోనే సామరస్యాన్ని సిద్ధింపజేసుకొన్నవారు, వారికి ప్రతిదీ, పొందికగా, సౌకర్యవంతంగా కనిపిస్తుంది. వాళ్ళు చేసే ప్రతి పనిలోనూ సఫలమవుతూ, ప్రతిదీ వాళ్ళకు జరిగిపోతూ ఉంటుంది) వాళ్ళు అందిపుచ్చుకోవడానికి ముందు చాలా దూరమే ఇంకా ప్రయాణించాలని నేను అనుకొంటాను.

మదర్స్ ఎజెండా ***6:297***

తనకు అతీతంగా, తన చిన్న అహంకార వృత్తానికి ఆవల ఉన్న దాన్ని నమ్రతతో, సద్భావనతో అంగీకరిస్తూ, అణుకువతో గ్రహిస్తూ ఉన్న వ్యక్తికి తన పని పూర్తి అయిపోతూనే ఉంటుంది. దానిని గూర్చి ఊహించనైనా ఊహించడు. ఏదో అరుదుగా గమనించడమో లేక సాక్షీభూతంగా ఉండటమో ఉంటుంది. అదే పార్థివ జీవనంలో, మన అస్తిత్వానికి చెందిన అద్భుతాలుగా చెప్పుకొనే వాటినన్నింటిని నెరవేర్చేస్తుంది.. తనను ఇక్కడ అప్పగించేసుకోవాలి. ఉన్నత శాసనం ప్రకారంగా పనిచేసే దైవసంభూత వివేకాన్ని తెలుసుకోగల సద్భావనను కల్గి ఉండాలి.

దాన్నంతా మనం ఎఱుగగలం, కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన ఒకే ఒక మాటకు మించి మరేం తెలుపవలసిన అవసరం లేదు.

('పరాత్పరం'లో ప్రచురితమైన శ్రీమాత మోనాసర్కార్‌తో జరిపిన సంభాషణనుండి)

నిజమైన గొప్పతనం, నిజమైన అధిక్యత అన్నది కారుణ్యంలోనూ, సద్భావనలోనూ ఉన్నది.

CWM - 16:21

సింపుల్‌గా ఉండటం, సద్భావనతో సరళంగా ఉండటం సాధ్యమైనంత, చేయగల్గినంత ఉత్తమంగా, శ్రేష్టమైన పద్ధతిలో చేయుగల్గడం చాలా మంచిది. ఏదీ చాలా దూరం వరకూ కల్పన చేయకుండా కేవలం వికాసం కోసం, ప్రకాశంకోసం, సత్సంకల్పంతో కూడుకున్న ఒకానొక శాంతికోసం ఆకాంక్షిస్తూ, నీవు ఏది చేయాలో, నీవెలా అవ్వాలో దానిని, ఏది ఈ ప్రపంచంలో సర్వాన్ని ఎఱిగి ఉన్నదో దాన్నే నిర్ణయించనివ్వు. ఎవరైతే దేనిని దీర్ఘంగా, పెద్దగా పట్టించుకోకుండా సింపుల్‌గా ఉంటాడో అతడు పూర్ణసంతోషి!

CWM - 6:248

దృక్పథాల తోరణం

(ఏ భావన గాని, ఆదర్శంగాని అనన్యంగా చరించదు. మనలో సద్భావన జనించినప్పుడు అది దాంతో మరిన్ని మంచి లక్షణాలని పెంపొందింపజేస్తుంది. అప్పుడా లక్షణాలు ఒకదాంతో ఒకటి సహకరించుకుంటూ నిండుగా సమిష్టిగా ప్రఫుల్లమవుతాయి.)

కరుణ, దయ

ముందుగా మనసులో స్ఫురించేది... ఉదాహరణకి మనకి ఫలానా అనుభవం కలుగుతుంది. శాంతి అనుభవమవుతుంది. నైశ్చల్యం, లేదా సంపూర్ణమైన దయ, సదవగాహన, కరుణ వీటిలో ఏదైనా అనుభవమవుతుంది అనుకుందాం. అది జరగనప్పుడు చైతన్యాన్ని ఆ చలనాలలోఏదో ఒకటి ఆక్రమిస్తుంది. అప్పుడు మనకి ఏమనిపిస్తుందంటే... అది ఆ క్షణం సహజంగానే అనిపించొచ్చు గాని తదనంతరం కాస్త విచిత్రంగా అనిపిస్తుంది. ప్రతి చోట, ప్రతి ఒక్కరిలో, అసలు వాతావరణంలోనే, ఇంకా చైతన్యం తగినంత విశాలమైనది అయితే, పుడమి మొత్తం మీద అలాంటి శాంతి, కరుణ, దయ వ్యాపించి వున్న అనుభూతి కలుగుతుంది. అప్పుడు మనస్ఫూర్తిగా - "ఈ విశ్వం కరుణాపూర్ణం" అని ఆ అనుభవాన్ని వర్ణించగలము.

CWM - 6:362

ఇక మనని మనం బాహ్య ప్రపంచంలోకి విక్షేపించుకున్నప్పుడు, లోకంలోని దైన్యంతో సంపర్కం కలిగించుకున్నప్పుడు, మన బంధుమిత్రులు దు:ఖంలో మునిగి ఉన్నప్పుడు, ఏవైనా కష్టాలు ఎదురైనప్పుడు, అప్పుడు ఈ సమస్త చైతన్యము ఉద్ధరిచబడాలని, ఆ పరిపూర్ణతను చేరుకోవాలని కోరుకుంటాము. ఆ పరిపూర్ణత అభివ్యక్తం కావాలని, లోకాన్ని ఇంత దు:ఖభరితంగా మార్చిన అజ్ఞానం సమున్నత జ్ఞానంగా మారిపోవాలని కోరుకుంటాము. ఈ దురేచ్ఛ ఉద్దీప్యమై దయగా మారిపోవాలని కోరుకుంటాము. అప్పుడు మనకి వీలైనంత మేరకు,

అవగాహనకి సాధ్యమైనంత మేరకు, హృదయపూర్వకంగా ఆ విధంగా అభిలషిస్తాము. ఆ అభిలాష గాఢమైన ప్రార్థన రూపాన్ని దాల్చవచ్చు. అప్పుడు ఏమని అడుగుతాము? మనకన్నా ఎరిగినది, మనకన్నా చేతన కలది, మనకన్నా ఘనమైనది, బలమైనది అయిన దాన్ని, అలాంటి మార్పును ప్రసాదించమని కోరుకుంటాము. ఆ ప్రార్థనలు ఎంత అద్భుతంగా ఉంటాయో కదా?

CWM - 5:163

వేసటలేని సద్భావన, విమల దృష్టి కలిగి, సమగ్రమైన అవగాహన కలిగి, వ్యక్తిగత ప్రతిచర్యలు లేని సద్భావనే దైవాన్ని ప్రేమించడానికి, లోకంలో ఆయన్ను సేవించడానికి అత్యుత్తమమైన మార్గం.

CWM - 14:187

మానవ ప్రాణికంలో కోపతాపాలు స్వాభావికంగా ఉంటాయన్నది, సులభంగా పోవన్న మాట నిజమే. కాని అవన్నీ మారాలన్న సంకల్పం ఉండడం, అవన్నీ తొలగిపోవాలన్న స్పష్టమైన అవగాహన ఉండటం చాలా ముఖ్యం. ఆ సంకల్పం, అవగాహన ఉన్నట్లయితే ఎప్పుడో అప్పుడు అవి తొలగిపోతాయి. ఇక్కడ మనకి అతి ముఖ్యమైన ఆసరా లోనున్న చైత్యవ్యక్తి ఎదగడం. అది జరిగినప్పుడు అందరిపట్ల దయతో, సహనంతో, సద్భావనతో ప్రవర్తించడానికి వీలవుతుంది. అప్పుడిక అన్నిటినీ అహంకారం దృష్టితోను, దాని కష్టసుఖాల, ఇష్టాఇష్టాల దృష్టినుండి చూడడం మానేస్తాము. ఇక రెండవ ఆసరా బాహ్య విషయాలకి తొణకని స్థిరమైన అంతరంగ శాంతి, ఆ శాంతితో పాటు నిశ్చలమైన విశాలత అనుభవమవుతుంది. అందులో అందరినీ ఆత్మ స్వరూపులుగా చూడగలుగుతాము. జీవులందరినీ జగజ్జనని బిడ్డలుగా చూస్తాము. అందరిలోను కొలువున్న ఆ జగజ్జననిని దర్శిస్తాము. ఆ దిశగా మీ సాధన పురోగమిస్తుంది. అంతరాత్మికవృద్ధి వల్ల, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం వల్ల ఇవన్నీ సంక్రమిస్తాయి. అప్పుడిక బాహ్య విషయాలు మనని కలతపరచలేవు.

CWSA - 275

మానవ సంబంధాలలో తరచు కొన్ని సామాన్యమైన మానవ బలహీనతలు బయటపడతాయి. ఇవన్నీ ప్రాణికంలో కలిగే స్పర్థలు, ఇక్కట్లు, ఘర్షణలూను. వాటినుండి విముక్తులు కావాలంటే మేము ఎప్పుడూ ఇచ్చే సలహానే పాటించాలి - అందరినీ దయతో, జగజ్జనని బిడ్డలుగా దర్శించాలి. ఎవరితోను ఏ ప్రత్యేకమైన సంబంధమూ పెట్టుకోకుండా, ఎవరి నుండి కూడా ఏమీ ఆశించకుండా ఉండాలి. అన్నిటిపట్ల, అందరిపట్ల సమబుద్ధి కలిగి ఉండాలని యోగం నిర్దేశిస్తుంది.

CWSA - 32:185

ఎప్పుడూ దయతో మసలుకో. పదునైన విమర్శలకు పాల్పడకు. ఎందులోను దుష్టత్వాన్ని చూడకు. అన్నిటా దైవకటాక్ష కరుణాభరిత ప్రభావం తప్ప మరేమీ కనిపించకుండా ఉండేలా నిన్ను నీవు నియంత్రించుకో. అప్పుడు నీలోనే కాక నీ చుట్టూ కూడా నిశాంతమైన ఆహ్లాదంతో కూడిన వాతావరణం కనిపిస్తుంది. శాంతికారకమైన విశ్వాసం ఇంకా ఇంకా వ్యాపిస్తుంది. అప్పుడు నీకు సుఖసంతోషాలు అనుభవం కావడమే కాక నీ శారీరక రుగ్మతలు కూడా నెమ్మదిగా మాయమవుతాయి.

(ది మదర్ : పుష్పాల ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత, భా.1, పుట 826)

దాతృత్వం - సమత్వం

సంతోషితమైన హృదయంలోనుండి, నిశ్చలమైన ఆత్మలోనుండి సమున్నతమైన దయ ఉద్భవిస్తుంది. అంతశ్శాంతిని సాధించిన వాడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా విమల విమోచన స్ఫూర్తిని వ్యాపింపజేస్తాడు. సుఖశాంతులను వెలయింపజేస్తాడు. దైన్యంతో సతమతమయ్యే మానవాళికి అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా కావలసినది ఇదే కదా?

నిజమే. కొందరి ఆలోచనలన్నీ ప్రేమ పూర్ణమై ఉంటాయి. వారు నలు దిశలా ప్రేమని ప్రసరిస్తారు. అలాంటి వ్యక్తుల ఉనికే దయాపూర్ణమైనది. అది శుద్ధ వాస్తవమైన దయ. వారు ఒక్క మాటగాని, చేష్టగాని చెయ్యకున్నా సరే రోగుల రోగాలు నయమవుతాయి. దీనులు

ఊరట చెందుతారు. అజ్ఞానులకి జ్ఞానం ప్రాప్తిస్తుంది. దుష్టుల దౌష్ట్యం శమించబడుతుంది. బాధితులకి ఉపశమనం కలుగుతుంది. ప్రేమ స్వరూపులైన ఇలాంటి వ్యక్తులు అందరికీ తమని తాము అంకితం చేసుకుంటారు. అందరికీ సేవకులుగా మసలుకుంటారు. మహోన్నతమైన దయకి సజీవ ప్రతీకలుగా నిలుస్తారు.

CWM - 2:99-106

తనను ఎరిగిన భక్తుడిలో మాత్రమేగాక దైవం అందరిలోను కొలువుంటాడు. అయితే మసుగులో ఆచ్ఛాదితమై ఉంటాడు. అలా అందరిలో ఆచ్ఛాదితమై ఉన్న దైవాన్ని మేల్కొలిపే ప్రయత్నంలో మనం సహాయపడుతూ పోయామంటే భూమి మీద ఆయన సామ్రాజ్యస్థాపనకి దోహదం చేసినవారము అవుతాము. నిజమే, బాహ్యమైన పోరాటం కూడా అవసరమే. అయితే అది కాంతి వ్యాప్తికి, సౌభ్రాతృత్వపు పాలనకి అడ్డుపడే శక్తులకి వ్యతిరేకంగా, సంస్థలకి వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటం కావాలి. అది అవిశ్వాసపరులన్న పేరుతో మనుషుల మీద చేసే పోరాటం కాకూడదు. ఆ పోరాటంలో సద్భావన ఉండాలి, జ్ఞానం ఉండాలి, దృఢసంకల్పం ఉండాలి, అజ్ఞానుల పట్ల దయ కలిగి ఉండాలి, పతితుల పట్ల ప్రేమ కలిగి ఉండాలి.

CWSA - 1:587

మారని దయామయ స్థితిలో ఉండటం, దాన్నే జీవన నియమంగా స్వీకరించడం, దేనికీ చెదరకుండా ఉండడం, ఎవరినీ ఇబ్బంది పెట్టకుండా ఉండడం, వీలైనంత వరకు ఇతరులకి బాధ కలుగజేయకుండా ఉండడం.

CWM - 2:107

వక్రబుద్ధి, అపరిపూర్ణతల మీద, ముక్తమైన నేత్రం అనవసరంగా పెద్ద పట్టుబట్టదు. కాని అన్నింటినీ ఒక సంపూర్ణప్రేమతో, దయార్ద్ర హృదయంతో మేధోపరంగా పూర్తి అవగాహనతో తత్వత: సంపూర్ణ సమతుల్యతతో చూడగలుగుతుంది. చివరగా, దైవత్వం వైపు కొనసాగాలనే దైవేచ్ఛ శక్తుల పెనుగులాటకు సంబంధించిన ఊర్ధ్వం వైపు తపనను అది చూస్తుంది. చివరకు ప్రకాశమయ వివేకం, జ్ఞానం, ప్రచండశక్తి, బలం, సామర్థ్యం, ధైర్యం, సాహసం, ప్రేమకు సంబంధించిన ప్రశంసార్హమైన మంచితనం, ఆవేశం, వైభవం, ఆత్మార్పణ, అన్నింటినీ మించిన మంచి గుణం, ఉదాత్తకర్మ, ఆకట్టుకొనే సౌందర్యం, సామరస్యం, సుకుమారమైన, దైవోచితమైన సృష్టికి సంబంధించిన వాటి శిఖరాల వైపు నిమ్నప్రకృతి స్థాయిల నుండి వాటి వాటి గాఢతలన్నింటిలో ఉద్ధరించబడిన శక్తి, గుణం, దివ్యత్వపు జ్వలించు అగ్నికీలలను, అంతరాత్మ, మనసు, జీవితాల ఆరోహణాత్మక మహనీయతలను, సమస్త ఉన్నత అభివ్యక్తులను అది గౌరవిస్తుంది, ఆహ్వానిస్తుంది, ప్రోత్సహిస్తుంది. గొప్ప విభూతిలో మానవునిలో ఉదయిస్తున్న భగవత్తత్వాన్ని అధ్యాత్మ దర్శిస్తుంది, గుర్తుపడ్తుంది.

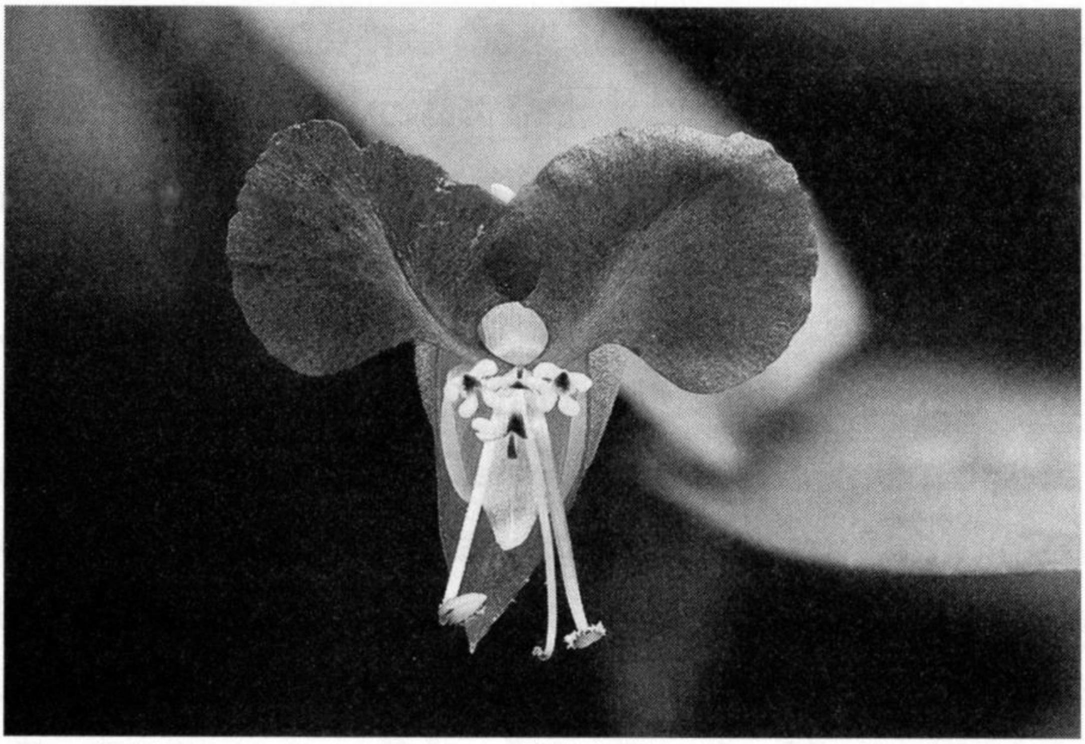
CWSA - 19:373

మన సాక్షాత్కారపు ప్రథమ నైతిక ఫలితాలు, ఒక సార్వత్రిక దాతృత్వం, ఒక విశాల, సహనశీలమైన ప్రేమ, సమస్తపు సుఖసంతోషాలకైన ఒక స్థిర ఆనందకర ప్రేరణ. మనం తారతమ్యాల నెంచం, వ్యక్తుల యెడల పక్షపాతం చూపించం. వ్యవసాయదారుని గుడిసెను అవమానించం, లేక రాజుల దర్బారులలో మోకరిల్లం. రాచభవనంకు వ్యతిరేకంగా ఛీత్కారం చేయం అలాగే, గుడిసె యెడల పక్షపాతం చూపించం. మనకివన్నీ సమమే. కడజాతి వాని స్పర్శ, బ్రాహ్మణునిచే చిలకరించబడిన పవిత్రజల స్పర్శ ఒకలాగే ఉంటాయి మనకు - ఎందుకనంటే భగవంతుడు, భగవంతుడినెలా కలుషితం చేస్తాడు? ప్రతి మానవ లేక సజీవ దేహం మనకు, సర్వోన్నతుని దేవాలయం, ఆవాసస్థానం. మనకు ఏదీ అయోగ్యమైనది కాదు,

హేయమైనది కాదు. అయినప్పటికీ ప్రతిదీ బాగా పవిత్రమైనది, అత్యంత ప్రియమైనది, లేక అనుల్లంఘనీయమైనదీ కాదు. ఎందుకనంటే అది మన దివ్యసఖుని, దివ్యతోటి ఆటగాని గృహం. ఎందుకంటే ప్రేమికుడు, ప్రియతమునికన్న భిన్నమైన వాడు కాదు, అది జగత్తు. (అంటే గమిస్తూ ఉండేది - అను) స్థాణువు కాదు. మార్పు చేయగల లేక చెందగల ఒక వస్తువు, అది మారాలి కూడా. అందుచేత దానియందు మనకు ప్రగాఢ ప్రేమ వుండాలి, అదొక కాళ్ళబంధం అనే భావం ఉండకూడదు. మన శత్రువు కరవాలం మనకు భయం కలిగించలేదు. ఎందుకనంటే శత్రుత్వం అనేది ప్రభువు ఒక క్రీడ. మరణం, జీవితం అనేవి, ఆతని ఆటలలో ఒకటైన దాగుడుమూతలాట. భగవంతుడు భగవంతుడినెలా వధిస్తాడు? మన దృష్టి ప్రగాఢమైనకొద్దీ, లోలోతుకు చూడగలిగిన కొద్దీ, కరవాలపు స్పర్శ మనకు ఆతని ప్రేమ ముద్దుగా అన్పిస్తుంది, ప్రియుని పెదవులనుండి అందిన స్పర్శగా అన్పిస్తుంది. ఒకటేమో చురుక్కుమనిపించే, భయంకలిగించేదైతే, మరొకటి మృదువుగా, వలపు కల్గించేదిగా ఉంటుంది. భేదమల్లా దాని తీరులోనే ఉంటుంది. ఎందుకనంటే మనం, విద్వేషానికి సంబంధించిన వికృత, అసత్య ముసుగును తొలగించి, పైకి శత్రుత్వం, కీడు గెలుపుగా కన్పించేదానిలో ప్రేమ, మంచితనాల నిజమైన గెలుపును చూచాం. ఉన్నత జ్ఞాన హృదయం, దృష్టి దివ్య ప్రేరణచే తన గమనంలో పరమేశ్వరుని విధానాన్ని కనుగొన్నాం.

CWSA - 17:411-412

సంఘటనలలో వ్యక్తుల విషయంలో గూడా, సమతుల్యత, దృక్పథంలోనూ, వైఖరిలోనూ పూర్తి మార్పును తీసుకొస్తుంది. సమ మనస్సు, చిత్తవృత్తి, పెరుగుతుండే దాతృత్వానికి వ్యక్తులు, భావాలు, దృక్పథాలు, చేష్టలు, అన్నింటినీ ఆంతరికంగా సహించగలిగే తత్వాన్ని తీసుకురావడం ప్రథమ ఫలితం. ఎందుకనంటే, భగవంతుడు సమస్త జీవులలోనూ ఉన్నాడనీ, ప్రతిదీ తన స్వభావాన్ననుసరించి తన ప్రస్తుత రూపధారణననుసరించి ప్రవర్తిస్తున్నదనీ చూచాం. ఒక సద్భావాత్మక

దాతృత్వం

సరళం, మధురం, సర్వుల అవసరాల యెడల సావధానత. సమ ఆనందం ఉన్నప్పుడు, ఇది ఒక సానుభూత్యాత్మక అవగాహనగా ప్రగాఢమౌతుంది. చివరకు అది ఒక సమ సార్వత్రిక ప్రేమగా ప్రగాఢమౌతుంది. అదివరకే నిర్దేశించబడిన నడక మార్గంలో అడ్డుగా నిలబడేందుకు ఒత్తిడి చేయబడిన క్రియాశక్తులకు వ్యతిరేకంగా, ఆధ్యాత్మిక సంకల్పించే నిర్దేశించబడిన జీవితావసరాన్ననుసరించి లేక అదే అవసరం, కార్యంగల ఇతర తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఈ భావం, దృక్పథం చర్యను స్థిరంగా ముందుకు తీసుకుపోవడాన్ని, లేక ఒక బలమైన బాహ్య లేక ఆంతరిక నిరోధం, వ్యతిరేకత, ఆంతరిక వైఖరికి సంబంధించిన వివిధ బాంధవ్యాలు, లేక భిన్న సూత్రీకరణలను ఇవేవి అడ్డుకోనవసరం లేదు.

CWSA - 14:727

తక్కువ తెలిసిన వారికి చెడుచేసే వారికి, వారు చేసే తప్పునుండి బయటపడేందుకు బోధించడం బాధపడే వాళ్లను అనునయించడం, సరిగా అర్థం చేసుకొన్న దాతృత్వపు వ్యాపకాలు ఇవన్నీ.

CWM 2:100

సౌభ్రాతృత్వం

ఒక సమాజంలోని ఒక ప్రత్యేక పరిస్థితులలో నీవు జన్మించావు. కొన్ని విషయాలలో తప్ప, ఆ పరిస్థితులు నీకు సహజంగానే ఉంటాయి. వాటి మధ్యనే నీవు పుట్టి, పెరిగావు కనుక అవి నీకు సహజంగానే తోస్తుంది. కొంతకాలం తర్వాత 'ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్ష' నిన్ను తట్టిలేపితే, అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్న దానిలోనూ ఏదో లోపం కనిపిస్తూనే ఉంటుంది. పెంచి పోషించిన వారి ఆకాంక్షలు కూడా నీకు వింతగానే తోస్తాయి! అంతా నీకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నట్లే తోస్తుంది. నీ భావాలతో ఏకీభవించే వారి అన్వేషణలో నీవు తల్లిదండ్రులను అన్నదమ్ములను, చివరకు నీ కుటుంబాన్ని కూడా వదలడానికి సిద్ధపడతావు. చివరకు అనుకోకుండా నీ భావాలతో ఏకీభవించే వారిని కలుసుకుంటావు. వారితో సోదరభావం పెంచుకుంటావు. అదే 'కుటుంబ సంబంధం' అయిపోతుంది. ఈ సాన్నిహిత్యానికి కారణం మీ భావాలూ, జీవిత గమ్యాలు ఒకటి కావటమే! అంతర్గత సారూప్యం, భావ సామరస్యం మీలో ఉండటం మన ఈ విషయంపై మీరు ఇంకా చర్చించుకోవలసిన ఆగత్యం ఉండదు.

CWM - 4:259

నీ పొరుగువాడు నీకు పొరుగున ఉన్నవాడని ప్రేమించవు. వారు, నీవూ ఒకే ఆత్మస్వరూపులే అనుకుంటే ఈ తేడాలు ఉండవు కదా! దూరం, పరిసరాలు అనేవి కేవలం భౌతిక, శారీరక భావనలే గదా! హృదయం దానికి అతీతం. ఇక సహోదరత్వం అనేది రక్తసంబంధమై ఉంటుంది. దేశ, కాల పరిస్థితులపైననూ, మత విశ్వాసాలపైననూ అది ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇక ఆత్మకు ఈ అవసరం ఏమి ఉంటుంది?

దివ్యత్వానికి సమీపంలో ఉంటేనూ, శారీరక మానసిక భావనలను విశ్వసమైక్యత వైపు మళ్ళించ గలిగితేనూ, నిరాసక్తమైన, నిగూఢమైన, అప్రతిహతమైన ప్రేమ సాధ్యపడుతుంది.

CWM - 10:347

పరిష్కారం తర్కానికి అందే విషయం కాదు. ఇది ఆత్మకు, ఆధ్యాత్మిక భావనకు సంబంధించింది. అంతరంగంలో జనించే ఇట్టి భావన పరిపూర్ణ మానవ వ్యవస్థకు తగిన పద్ధతి. హేతువాదానికి అందని మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక తేజం. అది మానవ ప్రకృతికి సంబంధించిన ప్రాణిక శక్తులను శాసించగలదు. వ్యతిరేక దృక్పథాన్ని సానుకూల దృక్పథంగా మార్చగలదు. స్వలాభాన్ని సామరస్య భావంగా మార్చగలదు. ఒక నిగూఢమైన సౌభ్రాతృత్వము, అన్వేషణాశీలమైన ప్రేమ వ్యవస్థ మాత్రమే పరిపూర్ణ సాంఘిక పరిణామానికి పునాదులు. వీటికి ఏవీ సాటిరావు.

ప్రాణిక సహజాతాలు కాని, హేతువాదం కాని దీనిని సమీపించలేవు. వితండవాదం, వ్యతిరేక ధోరణులు దీనిని విచ్ఛిన్నం చేయలేవు. పరస్పర వైరుధ్య భావాలతో నిండిన ప్రాకృతిక హృదయంలో ఇది జనించదు. కేవలం ఆత్మలోనే ఇది వేళ్ళూనగలదు. వ్యక్తి నిగూఢ సత్యశీలత మాత్రమే దీనికి పునాది. ఇట్టి 'సౌభ్రాతృత్వం' ప్రాణిక భావన కాదు. మానసికమైన అనుబంధమూ కాదు. ఇదొక మన్నికైన ప్రశాంత చలనశీలత. ఆధ్యాత్మికమైన ఈ సహోదరత్వం అంతర్గతంలో నుండి ఉద్భవించేదే.

దానివలననే 'అహం' అంతర్ధానం అవుతుంది. హృదయంలో ఉన్న దైవత్వం ప్రతివారిలో ఉన్న దైవత్వాన్ని గుర్తిస్తుంది. మానవ జాతి సమతను ఇది గుర్తిస్తుంది. వ్యక్తి జీవితం పరిపూర్ణం అవుతుంది. విశ్వప్రేమ జనిస్తుంది. వ్యక్తి ప్రేమ విశ్వప్రేమగా విస్తృతమౌతుంది. విశ్వమానవ కళ్యాణం సహజంగా సంభవిస్తుంది.

CWSA - 25:220

సమ్మిళిత సామరస్యము : ఇది 'దివ్యచేతన' కార్యక్రమము. కేవలం దానికి మాత్రమే ఇది సాధ్యపడుతుంది.

కృతజ్ఞత, ఉదారత, సామరస్యం

ఇంకా, అన్ని కదలికలలో, బహుశా అత్యధికంగా ఆనందం ఇచ్చేది, అహంకారం కళంకం లేని ఒక ఆనందం - ఆకస్మికమైన కృతజ్ఞత. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది ప్రేమ కాదు. స్వీయ అర్పణ కాదు. ఇది చాలా పరిపూర్ణమైన ఆనందం. చాలా పరిపూర్ణమైనది. వేరే వాటికి భిన్నంగా చాలా ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది. మీరు ఎదగడంలో సహాయపడుతుంది. చాలా ఉత్సాహవంతమైనది. మానవ చైతన్య పరిధిలో ఉన్న అన్ని కదలికలలో ఇది ఖచ్చితంగా మిమ్మల్ని మీ అహంనుండి బయటపడేలా చేస్తుంది. మీరు స్వచ్ఛమైన కృతజ్ఞతని చేరిన మరుక్షణం ప్రేమకున్న సహజ లక్షణం దీనికి ఉందని గ్రహిస్తారు. అన్నిదిశలా వ్యాప్తి చెందింది. అంతిమంగా, కృతజ్ఞత మనకి ఎంతో అవసరమైన ప్రేమకున్న మరో వర్ణంగా కనిపిస్తుంది.

మదర్స్ ఎజెండా : ***4***

కొన్నిసార్లు, ఒక ఉదారమైన చర్యను చూసినప్పుడు, అసాధారణమైనది విన్నప్పుడు, వీరత్వం లేదా ఉదారత లేదా ఆత్మ గొప్పతనం చూసినప్పుడు, ప్రత్యేక ప్రతిభ చూపే వ్యక్తిని లేదా అసాధారణమైన నటుణ్ణి కలిసినప్పుడు ఒక రకమైన ఉత్సాహం లేదా ప్రశంస లేదా కృతజ్ఞత అకస్మాత్తుగా అస్తిత్వంలో మేల్కొంటుంది. ఒక స్థితికి తలుపు తెరుచుకుంటుంది. అది చేతన కొత్త స్థితి. ఇంతకుముందు ఎవరికీ తెలియని ఒక కాంతి, వెచ్చదనం, ఆనందం. అదికూడా మార్గదర్శకత్వాన్ని అందుకునే ఒక మార్గం. ఎన్నో వేల మార్గాలు ఉన్నాయి. కేవలం మేల్కొని చూడటానికి ప్రయత్నించాలి.

CWM - 8:405

నాకు సాధారణమైన వ్యక్తులు తెలుసు. ఏదైనా, అరుదుగా చదువుకున్న వారు, సాధారణమైన బుద్ధి కలవారు. అయినా కూడా ఈ కృతజ్ఞతా సామర్థ్యం కలిగి ఉన్నవారు. ఇది తనకి తాను ఇచ్చుకుంటూ, అర్థం చేసుకుంటూ కృతజ్ఞతతో ఉంటుంది.

CWM - 7:418

ఔదార్యత

బేరమాడకుండా తనను తానిచ్చివేసుకొంటుంది, ఇచ్చి వేసుకొంటూనే ఉంటుంది.

మనం అనుకునే విధంగా :

దయనీయమైన చిన్న అహంనుండి బయటపడేలా చేసే సామర్థ్యం ఉత్సాహానికి ఉంటుంది. అది ఔదార్యమైన కృతజ్ఞత, చిన్న అహం నుండి ధన్యవాదాలు తెలుపడానికి కృతజ్ఞతకు ఉన్న ఔదార్యం ఎంతగానో ప్రయత్నిస్తుంది. ఈ రెండే ఎంతో శక్తివంతమైన మీటలలాగా చైత్యపురుషతో దివ్య సంబంధంలోనికి ప్రవేశించడానికి పనిచేస్తాయి. ఇది చైత్యపురుషనికి అనుసంధానంగా పనిచేస్తుంది. ఖచ్చితమైనది.

CWM - 7:418-419

మీరు ఈ అంతర్గత సూత్రాన్ని వినడం అలవాటు చేసుకున్నప్పుడు, మీరు దానిని పాటిస్తూ, అనుసరిస్తూ, మీ జీవితానికి మార్గనిర్దేశం చేయడానికి మరింత ఎక్కువగా ప్రయత్నించినపుడు మీరు మీ చుట్టూ సత్యం-శాంతి వాతావరణాన్ని, పరిస్థితుల రూపాలపై సహజంగా స్పందించే సామరస్యాన్ని సృష్టిస్తారు. అంటే మీరు నివసించే వాతావరణం అన్న మాట. మీరు ఏ న్యాయం, సత్యం, సామరస్యం, కరుణ, అవగాహన,

పరిపూర్ణ సుహృద్భావంతో ఉంటారో, ఈ అంతర్గత వైఖరి పూర్తి నిజాయితీతో, బాహ్యపరిస్థితులపై మరింతగా స్పందిస్తుంది. అది తప్పనిసరిగా జీవితంలోని కష్టాలను తగ్గిస్తుంది అని కాదు కానీ ఈ ఇబ్బందులకు కొత్త అర్థాన్నిస్తుంది. వాటిని ఎదుర్కోవడానికి మీకు కొత్త బలం, కొత్త జ్ఞానం ఇస్తుంది. అయితే మనిషి, తన ప్రేరణలను అనుసరిస్తూ, తన కోరికలను పాటిస్తూ, ధర్మాధర్మ విచక్షణకి సమయం లేకుండా, సందేహాస్పదంగా జీవించినప్పుడు, తన జీవితం ఇతరులపై చూపే ప్రభావాన్ని చూసుకోకుండా ఉండి అతను తనకోసం వికారమైన, స్వార్థపూరితమైన, సంఘర్షణలతో కూడిన చెడు సంకల్ప వాతావరణం సృష్టించుకుంటాడు. ఇది తప్పనిసరిగా అతని చేతనపై మరింత ఎక్కువగా పనిచేస్తుంది. జీవితాన్ని చేదుమయం చేస్తుంది. చివరికి శాశ్వతమైన హింసగా మారుస్తుంది.

CWM - 3:279

మనలో ప్రతి ఒక్కరూ ఈ ప్రపంచానికి ఉదాహరణగా ఉండటం చాలా అవసరం. ఎందుకంటే, శాశ్వత సత్యాలతో చేసే అంతర్గత లావాదేవీలు రుగ్మతను సామరస్యంగా, బాధను శాంతిగా ఎలా మారుస్తుంది అన్నది మనుషులకు చూపించాలి. విముక్తి వైపు నడిపించే మార్గాన్ని అనుసరించమని మేము వారిని ప్రేరేపిస్తాము.

CWM - 2:109

మనస్సు, అంతరాత్మల, సామరస్య సౌందర్యాలు, ఆలోచనలు, అనుభూతుల సామరస్య సౌందర్యాలు, ప్రతి బాహ్యచర్య, చలనాలలోని సామరస్య సౌందర్యాలు, జీవితమూ, పరిసరాల సామరస్య సౌందర్యాలను మహాలక్ష్మి గట్టిగా కోరుతుంది. ఎక్కడైతే ప్రేమ, సౌందర్యాలు లేవో, పుట్టడానికిష్ట పడవో అచటికి ఆమె రాదు.

CWSA - 31:21

(శ్రీ అరవిందులు, శ్రీమాత పుట. 31)

కృతజ్ఞత

మూసివేసిన అన్ని తలుపులు తెరిచి, కాపాడే దయ ప్రవేశించడానికి అనుమతించేది మీరే.

ఇది వింతగా ఉంది, కాదా? బాహ్యంగా ఏ తేడా లేదు. సరిగ్గా అదే సద్భావన, అదే ఆకాంక్ష, మంచి చేయాలనే అదే కోరిక కలిగి ఉండవచ్చు. కానీ ఎవరికైతే చిరునవ్వుతో కూడిన విశ్వాసం ఉంటుందో, అది దక్కుతుందా దక్కదా అని వారిని వారు అడగరు, ఎవరిని ప్రశ్నించరు. దైవం సమాధానం ఇస్తుందా లేదా ఈ ప్రశ్న తలెత్తదు. అది అర్థం

చేసుకున్న విషయం... “నాకు కావాల్సింది నాకు ఇవ్వబడుతుంది. నేను ప్రార్థిస్తే నాకు సమాధానం వస్తుంది. కష్టంలో ఉండి సహాయం కోరితే, సహాయం వస్తుంది. అది రావడమే కాదు, అది అన్నింటినీ నిర్వహిస్తుంది.” నమ్మకం అన్నది ఆకస్మికంగా, దాపరికం లేకుండా ప్రశ్నించకుండా ఉంటుంది, అది అన్నిటికంటే మెరుగ్గా పనిచేస్తుంది. ఫలితాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. బుద్ధిలోని వైరుధ్యాలు సందేహాలతోనే ప్రతిదీ పాడుచేస్తారు : “ఓహ్, అది అసాధ్యం! నేను దానిని ఎన్నటికీ నిర్వహించలేను. ఒకవేళ ఇది తీవ్రతరం అయి నేను కోరుకోని విధంగా నేనుంటే పరిస్థితి ఇంకా దారుణంగా మారుతుంది. నేను మరింత క్రిందకి జారిపోతూ ఉంటే ఒకవేళ, ఒకవేళ, ఒకవేళ, ఒకవేళ...” ఎవరైనా కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు ఈ రకమైన భావన వస్తుంది. అలా తనకి, స్వీకరించాలనుకుంటున్న శక్తికి మధ్య ఒక గోడను నిర్మిస్తారు. కానీ, చైత్యపురుష ఏ అనుమానం లేకుండా, వాదన లేకుండా, ఏ వైరుధ్యం లేకుండా చాలా అద్భుతంగా ఈ నమ్మకం కలిగి ఉంటుంది. అది అలా ఉన్నప్పుడు, అక్కడ సమాధానం రాని ప్రార్థన అంటూ ఉండదు, నెరవేరని ఏ ఆశయం ఉండదు.

CWM - 6:404

నిశ్శబ్దంగా, మౌనంగా ఉండటం నేర్చుకోవాలి. మీకు ఏదైనా సమస్య ఉన్నప్పుడు, ఉన్న అవకాశాలు, అన్ని పరిణామాలు, సాధ్యమయ్యే అన్ని పనులు చేయాలా చేయకూడదా అని మీ బుర్రలో ఆలోచించడానికి బదులుగా మీరు ఒక సద్భావన-ఆకాంక్షతో నిశ్శబ్ధంగా ఉంటే, వీలైతే సద్భావన కోసం ఒక అవసరం ఉంటే పరిష్కారం చాలా త్వరగా వస్తుంది. మీరు మౌనంగా ఉన్నందున మీరు దానిని వినగలుగుతారు.

శ్రీమాత

మన అస్తిత్వ ప్రతిక్షణం, ప్రతి కదలిక, తాను శాశ్వతునికి ఒక అవిచ్ఛిన్న అంకిత భావంగల ఆత్మార్పణ చేసుకొంటానని తీర్మానించుకోవాలి. అత్యంత మహత్తమమైన, అత్యంత అసామాన్యమైన, ఉదాత్తమమైన దానికంటె తక్కువగా గాకుండా, అత్యంత అల్పతమమైనది, అత్యంత సాధారణమైనది, చిల్లర పని వరకూ గల సమస్త కర్మలనూ, పవిత్ర కర్మలుగా నిర్వహించాలి. మన వ్యక్తీకరించబడిన స్వభావం, మన అహం కన్న మహనీయమైనది, మన ఆవల ఉన్న దివ్యమైన దేనికో అంకితమైన మన బాహ్యాభ్యంతర ఏకైక చేతనలో మనం నివసించాలి. మనం దానిని ఎవరికి సమర్పించామో, దానికి బహుమతి ఏదో మనం పట్టించుకోవద్దు. సమస్త జీవులలోని దివ్య పురుషునికి మనం దానిని సమర్పిస్తున్నామనే ఎరుక ఆ చర్యలో తప్పక ఉండాలి.

శ్రీఅరవిందులు

శ్రీ అరవిందుల కారుణ్యం

అగణనీయం, ప్రతి విషయంలోనూ ఎప్పుడూ ఉంటుంది,
ప్రభావం చూపుతుంటుంది.

NSR

Vol. 51, No. 11
November 2021

Date of Publication
1st November 2021

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:

Goodwill

Modest in appearance, does not make a show but is always ready to be useful.

(Significance and explanation of the flower given by the Mother)

Botanical name: *Lobularia maritima*

Common name: *Sweet Alison, Sweet alyssum*

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001